ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА — 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 70. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 14-го КВІТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, APRIL 14, 1976 No. 70. VOL. LXXXIII

Українець найменований заступником голови лідера опозиції в канадському парляменті

Оттава, Канада. — Агенство Канада Пресс інформує, що лідер опозиції у федеральному парляменті Дж. Кларк найменував минулого тижня на свого заступника українця — 42-річного Романа Гнатишина, прогресивно-консервативного посла з округи Саскатун-Віґгар. Роман Гнатишин, за званням адвокат, був обраний до Оттави вперше в 1974 р. і досі був у верхівці своєї партії, як спеціяліст від справ конституції та в такій ролі діяв від опозиції у парляменті. Університетські студії закінчив він у Саскатуні, він теж член адвокатської палати Саскачевану і такої ж палати Канади; в 1958-60 роках був екзекутивним асистентом урядового лідера Сенату Канади. Тепер прийшов на місце посла Волтера Бекера, що був перебрав провід фракції консерватів у парляменті від Дж. Кларка, який недавно був обраний лідером Проґресивно-Консервативної партії.

Роман Гнатишин

В Манітобському університеті відбувся перший кольоквіюм на українську тему

Вінніпеґ (І.Т.). — Відділ історії при Манітобському університеті в серії своїх кольоквіюмів, що були запляновані на 1975-76 академічний рік, відбув 17-го березня кольоквіюм, присвячений українській темі. У кольоквіюмі взяли участь не тільки члени відділу історії (викладачі, докторанти, маґістранти), для яких він був призначений, але й члени з відділів політичних наук, географії і славістики. Доповідь на тему „Історія Комітету Українців Канади", що становить частину його більшої студії, виголосив проф. О. Ґерус.

Доповідач спершу насвітлив у головних рисах картину організованого життя українського поселення в Канаді, характеризуючи коротко поодинокі організації, їх працю і ролю не тільки в українському житті, але й в житті Канади. Далі він з'ясував обставини, що привели до створення одного координаційного тіла — КУК, згадуючи тут теж і ролю неукраїнських чинників. Тоді проф. Ґерус обговорив працю і ролю КУК на поодиноких етапах його історичного розвитку, закінчуючи сучасним станом у багатокультурному канадському суспільстві.

Доповідь проф. Ґеруса викликала жваву дискусію і виміну думок серед слухачів та, зокрема, серед викладачів канадської історії.

При цьому буде на місці завважити, що Відділ історії при Манітобському університеті завжди прихильно ставиться до української справи, що й засвідчено на ділах. Тут за стараннями професора О. Ґеруса було введено вперше в університетську програму акредитований курс історії України, що вже чотири роки успішно ведеться при Колеґії св. Андрея. На 1976-77 академічний рік програму поширено ще двома новими курсами: курсом з історії України, який буде вести проф. о. О. Баран, та курсом історії українців в Канаді, який вестиме проф. О. Ґерус.

Я. М. Купчинський очолив Крайову Асоціяцію Смичкових Учителів

Іст Бронсвік. Н. Дж. — Ярослав М. Купчинський, який займає пост музичного інспектора публічних шкіл в Іст Бронсвіку, Н. Дж., очолив крайову Американську Асоціяцію Смичкових Учителів (АСТА), згідно з повідомленням органу цієї асоціяції „Амерікен Стрінґ Тічер" в числі за зиму 1976-го року.

Я. Купчинський, який в минулому очолював стейтовий відділ АСТА та ряд інших музично-освітніх організацій в Ню Джерзі, був найменований на становище президента після резиґнації Джона Селетано, професора Музичної Школи Істмана в Рочестері. Як причину резиґнації, Дж. Селетано подав надмірне обтяження обов'язками навчання в школі Істмана. Я. Купчинський очолюватиме організацію в цьому і наступному році.

Народжений в Україні, Я. Купчинський прибув до ЗСА в 1947-му році і здобув вищу освіту, включно із ступнем маґістра, в стейтовому університеті Муррей і в Раґгерському університеті. Гру на скрипці вивчав в Самуеля Аппельбаума, а опісля був членом кількох симфонічних оркестр. Він заснував молодечу симфонічну оркестру повіту Міддлесекс в стейті Ню Джерзі і виступав кількакратно як гостинний диригент молодечих оркестр під час літніх концертів в стейтах Мейн і Пенсильвенія. Був кількакратно відзначений професійними музичними організаціями, особливо за працю з молоддю. Я. Купчинський є рівнож автором багатьох статтей на музичні теми, які були поміщені в професійних американських журналах.

Ярослав М. Купчинський

Він і його дружина Джін, з дому Брави, рівнож професійна учителька сольоспіву і гри на фортепіяні, є батьками двох музично обдарованих доньок, Меланії Джін, 14, і Стефанії Джей, 11. Ціла родина є членами 233-го Відділу УНСоюзу.

ЗСА і Греція порозумілися щодо військових баз

Вашінгтон. — Державний департамент повідомив у понеділок, 12-го квітня, що уряди ЗСА та Греції дійшли до порозуміння щодо продовження діяльности, принаймні на наступних чотири роки, на 4-ох американських військових базах на грецькій території. За це Греція мала б одержати 700 мільйонів долярів військової допомоги. Речники уряду ЗСА надіються, що державний секретар Генрі Кіссінджер і грецький міністер закордонних справ покладуть свої ініціяли під цим тентативним домовленням цього четверга, але остаточний договір буде виготовлений щойно за кілька місяців.

Коментатори та речники державного департаменту твердять, що погодження між Вашінґтоном і Атенами наспіло після того, як минулого місяця ЗСА та Туреччина дійшли до порозуміння щодо відновлення діяльности на 26-ох американських базах в Туреччині та признання Анкарі одного більйона долярів військової допомоги. Хоча договір між ЗСА та Туреччиною ще мусить бути затверджений Конґресом, то в Греції були зросли побоювання, що американська військова допомога Анкарі спричиниться до турецької мілітарної переваги на обширі Егейського моря. Як відомо, між Туреччиною та Грецією, членами Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), існує ворожнеча щодо Кипру.

Речники державного департаменту заявили, що домовлення між Вашінґтоном і Атенами має на меті не тільки зліквідувати антиамериканські настрої в Греції, викликані домовленням ЗСА з Туреччиною, але також ще більше скріпити оборонну спроможність НАТО в східній частині Середземного моря.

Сенат схвалив 412-більйоновий бюджет

Вашінґтон. — У понеділок, 12-го квітня, Сенат 62 голосами проти 22-ох проголосував, щоб державний бюджет на фіскальний рік 1977, який розпочнеться 1-го жовтня ц.р., становив 412.6 більйона долярів, тобто на 17 більйонів більше ніж запропонував Білий Дім. Сенат відкинув пропозицію президента Джеральда Форда, щоб в наступному фіскальному році федеральні податки були зменшені на додаткових 11.5 більйона долярів, як також відкинув його пропозицію збільшити податки, призначені на програму Соціяльного забезпечення та на допомогу для безробітних. Однак, у своєму законопроєкті Сенат погодився майже на всі вимоги Білого Дому щодо фондів на оборонні цілі, на розв'язку енерґетичної проблеми, як також на публічну програму масового затруднення безробітних, на допомогу шкільництву, на програму Суспільної опіки („велфер") та на допомогу ветеранам. Сенат передбачує, що державний дефіцит в наступному році становитиме 50.2 більйона долярів, тобто на 7 більйонів більше, ніж передбачував Білий Дім. Палата Репрезентантів голосуватиме над державним бюджетом, десь в кінці цього місяця, а опісля обидві Палати Конґресу будуть мусіли полагодити розбіжности, якщо такі виникнуть.

Український Комітет 200-річчя і 100-річчя в Сиракюзах розгортає діяльність

Сиракюзи, Н.Й. (мюб). — Від 1975 р. в Сиракюзах існує Український Комітет 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в Америці. Його очолює д-р Микола Ю. Богатюк, професор економіки в Ле Мойн Коледжі в Сиракюзах і колишній голова місцевого відділу УККА. До Президії Комітету, крім проф. Богатюка, належать також містоголови мґр Мирон Кузьма, голова місцевої кредитової кооперативи „Самопоміч", та пані Марія Карпишин, голова відділу ОЖ ОЧСУ в Сиракюзах; також д-р Святослав Клюфас, голова відділу УККА, Микола Велич — скарбник і Лукіяна Цвях — секретар.

Членами Ювілейного Комітету є голови місцевих організацій: Микола Годжак (ООЧСУ), Микола Дяченко (Православна громада), Петро Луцишин (СУМА), Роман Шаран (Пласт), Євген Гусяк (Хор Сурма), Євген Крук (дириґент хору Сурма), Михайло Середович (ОДВУ), мґр Михайло Рубич (кол. голова відділу УККА), проф. Павло Маляр, архітект Володимир Бутенко, Павло Ткач.

Під протекторатом Українського Ювілейного Комітету відбулися такі імпрези:

Влаштований відділом УККА Концерт Хору Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту під кер. Григорія Китастого (12 травня 1975).

Влаштований відділом УККА Концерт Візантійського Хору з Голляндії під кер. проф. д-ра Мирослава Антоновича та бандуриста Володимира Луціва (31 жовтня 1975).

„Фестиваль Націй", влаштований місцевими відділами ОЖ ОЧСУ, ООЧСУ та СУМА (1-2 листопада 1975).

Влаштоване відділом УККА Свято Листопадового Зриву і 200-річчя Знищення Запорозької Січі (23 листопада 1975), на якому головним промовцем був голова Українського Ювілейного Комітету проф. М. Богатюк.

„Український День" у великій універсальній крамниці „Сиблі", в рамках окремої двотижневої програми,

(Закінчення на стор. 8-ій)

НТШ і УВУ вшанують роковини Івана Франка науковою конференцією

Ню Йорк (НТШ). — В суботу, 5-го червня, Філологічна Секція НТШ і Делеґатура Українського Вільного Університету в ЗСА, при співучасті Алюмнів УВУ, влаштовують наукову конференцію на відзначення 120-ліття з дня народження і 60-ліття з дня смерти Івана Франка (1856, 1916). Конференція відбудеться в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку (2 Схід 79 вул.) одночасно в двох відділах (кімнатах) із тематикою Франківською та на довільні теми.

Управи обидвох установ запрошують до участи в конференції також і членів інших наукових установ з метою вшанування пам'яті Великого Каменяра. Хто з доповідачів не зможе особисто прочитати доповіді, може прислати її в машинописі для прочитання під час конференції на адресу НТШ в Ню Йорку.

Прага обіцяє полегші для спільників Дубчека

Прага. — Виголошуючи головну промову на відкритті XV-го з'їзду Комуністичної партії Чехо-Словаччини, який, як відомо, розпочався в понеділок, 12-го квітня ц.р., перший секретар Компартії Густав Гусак обіцяв колишнім спільникам Александра Дубчека полегші і навіть привернення членства, якщо вони зобов'яжуться піддержувати теперішню просовєтську політику партії і уряду. Передумови, про які згадував Гусак, практично виключають регабілітацію самого Дубчека і його найближчих співробітників, бо тоді була б загрожена політична лінія Компартії, яка визнає домінацію Совєтського Союзу над Чехо-Словаччиною й іншими сателітними країнами, а самий акт совєтської інвазії в 1968 р. називає (за словами Василя Біляка) „інтернаціональною повинністю дружньої нації". Натомість цілий ряд підрядних членів напевно одержать право повороту в Компартію, бо Центральний Комітет партії потребує довірених кадрів для проведення заповідженого Гусаком п'ятирічного господарського пляну і збільшення продукції на 34 відсотки. Згідно з пропозицією Гусака, всі ті колишні члени Компартії, які не приставали з „правими опортуністами", які чесно працювали для зміцнення соціялізму і які визнавали потребу дружніх зв'язків з Совєтським Союзом, будуть мати можливість відновити своє членство в партії. Покищо не відомо скільки з 500.000 викинених з партії в 1969 р. будуть наново прийняті, але, за словами Гусака, більшість з них визнала вже свою „помилку" і старалися внести „свій вклад в розбудову і зміцнення соціялізму".

Ґустав Гусак заявив також делеґатам, що поправа відносин між Прагою і Вашінґтоном залежить виключно від ЗСА, які ще й досі не повернули Чехо-Словаччині золота, захопленого американською армією в часі окупації Німеччини.

Чілійська хунта видалила провідного оборонця людських прав

Сантіяґо. — У понеділок, 12-го квітня, військовий уряд Чіле видалив з цієї південноамериканської країни адвоката Хозе Залякветта, провідного оборонця людських прав, який виступав в обороні політичних в'язнів після повалення влади марксистського президента Сальвадора Альєнде військовою хунтою. Декрет щодо видалення Залякветта, підписаний головою хунти, президентом Авґустом Піночетом, твердить, що Залякветт є „загрозою для безпеки країни". Сам Хозе Залякветт сказав кореспондентам, що його видалено за те, що минулого місяця відбув зустріч із трьома американськими конґресменами, які прибули до Чіле, щоб перевірити закиди, що хунта порушує людські права та застосовує тортури під час допитів політичних в'язнів. Працівники американської амбасади в Сантіяґо вносили клопотання до чілійського уряду, протестуючи рішення видалити Залякветта, але ці клопотання не мали успіху. Хозе Залякветт, який плянує замешкати в Парижі, був одним із провідників Комітету для співпраці та миру, членами якого є католики, протестанти та жиди, які виступають в обороні чілійських політичних в'язнів.

Німецький журнал хвалить і ганить Америку з нагоди 200-річчя Незалежности

Бонн, Західня Німеччина. — Відомий німецький журнал „Штерн", присвячуючи своє останнє побільшене до 116 сторінок число 200-річчю Американської Незалежности, дав критичну оцінку американського життя кажучи, що Америка вступає тепер в цілком нову і відмінну від попередньої еру життя. У виданні поміщено на передніх сторінках окреме звернення державного секретаря ЗСА Генрі Кіссінджера і канцлера Західньої Німеччини Гельмута Шмідта. Кіссінджер, користуючись цією нагодою, ще раз запевнив Европу, що ЗСА боронитимуть своїх демократичних принципів, що їх в основу побудови Америки поставили батьки Американської Революції і що ЗСА за всяких умов боронитимуть Европу перед небезпеками, як це було в минулих десятиліттях. Гельмут Шмідт, прославляючи американське 200-ліття, висловив сподівання, що американський нарід об'єднано працюватиме для відновлення і вдержання могутности ЗСА, яка запевняла все американському народові зустрічати і поборювати кризу внутрішнього і зовнішнього порядку.

Решта змісту в журналі, присвячено 200-річчю ЗСА, коливається між критикою і похвалами. „Країна, — пише журнал „Штерн", — яка принесла світові не тільки „блу джінс", але також компютори, модерну музику, революційні поступи в кіномистецтві, заїздні церкви, одним словом „американський спосіб життя" — приносить нам в останньому часі багато турботливих вісток: вбивства, подвоїлися в останніх роках, міста дусяться від протиріч і фінансових недостач, державні і поліційні змови, які кінчаються політичними скандалами, несовівне поступування компаній, які готові підкупляти навіть Папу Римського, аби тільки одержати зиски, тощо". Американський кореспондент „Штерну" Клявс Лідтке каже: „Американська ера минула. Вона тривала тільки 30 років — народившись в часі окупації Німеччини в 1945 р. і завмерла тоді, коли останній американський вояк сідав на даху американської амбасади в Сайґоні до гелікоптера". Лідтке однак при тому ствержує, що Америка, яку він вже від давна обсервує, є „країною великих суперечностей" і без огляду на те, яка ваша опінія, протилежність може наступити кожної хвилини. Як приклад такої „суперечности" Лідтке наводить справу Вотерґейту і здібности американського суспільства „самоочищатись" від різних афер. „Якщо багато осіб говорять сьогодні про так звану воєнну машину ЗСА, яка мовляв, принесла багато лиха для людей, — розумує далі кореспондент Лідтке, — то треба також сказати, що ця „машина" зробила також багато доброго, визволивши народи Німеччини, Японії і інші від фашизму. Якщо багато сьогодні говориться про дискримінацію урядом ЗСА чорної меншости, то треба говорити також, що цей же уряд дав можливість мільйонам втікачів з усього світу жити на волі і втішатись свободою".

Кореспондент журналу

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЛЕОНІД ПЛЮЩ ЗАКІНЧИВ СВОЇ ВІДВІДИНИ В КАНАДІ ВИСТУПАМИ В МОНТРЕАЛЮ, ОТТАВІ І ТОРОНТІ

Торонто (О. Т. — телефоном). — Вівторок, 6-го квітня, родина Плющів мала день вільний від побачень і офіційних зустрічей, що Леонід Плющ використав для відпочинку, а Тетяна Плющ із синами Дімою і Лесиком, в товаристві п-ні Олександри Ковальської, відбули подорож до Ніяґара Фоллс, Н. Й., щоб побачити водоспад.

В середу, 7-го квітня, Плющі від'їхали до Оттави, де в ранніх годинах відбулася пресова конференція в пресовій ґалерії при канадському федеральному Парляменті. Комунікат з пресконференції видало аґенство „Кенедієн Пресс", інформуючи обширно про твердження Л. Плюща. „Торонто Сан", один із торонтонських щоденників, під редакцією Пітера Вортінґтона, надрукував передову статтю п. заг. „Леонід Плющ". Після пресконференції Леонід Плющ відлетів в товаристві мґра Миколи Липовецького, голови Комітету Оборони В. Мороза в Торонті, і свого перекладача Марка Царинника, до Монтреалю, де відбулася зустріч Л. Плюща з лівими канадськими кругами, зааранжована місцевим Відділом КУК-у. Ця, як і пізніша зустріч в Торонті, в п'ятницю, 9-го квітня, мала фактично характер український, бо, як повідомляла торонтонська преса, на близько 1,000 осіб — 75 відсотків становили українці. В Монтреалі Л. Плющ був замешкав в українській родині і він старався довідатись ближче про українську громаду у вільному усвіті.

Канадський Жидівський Конґрес, хоч офіційно не взяв участи в зустрічах з Плющами, мав свого представника на пресконференції в Торонті, який ставив запити в справі українсько-жидівських відносин в СССР і спільних заходів в обороні людських прав.

В четвер 8-го квітня, Л. Плющ повернувся до Оттави, де відбулася зустріч з місцевим Відділом КУК-у, очолюваним інж. Богданом Шулякевичем. Загальні враження із цих зустрічей позитивні. Із заяв і тверджень Л. Плюща можна мати враження, що він починає краще відчувати нюанси українського громадського життя у вільному світі, як рівнож загальні тенденції на Заході.

В Оттаві, як і Монтреалі, Тетяною Плющ і синами Дімою і Лесиком опікувалися молоді українці, нав'язуючи в цей спосіб ще кращий контакт з родиною Плющів.

В п'ятницю, 9-го квітня, Л. Плющ мав свій виступ в „Конвокейшен" залі при місцевому університеті. Як сказано, ця зустріч мала бути призначена для лівих груп різних напрямків і представників профспілок і в ній взяло участь понад 800 осіб. Зустріч влаштував СУСК в співпраці з місцевими українськими клюбами та студентами, згуртованими при журналах „Діялог" і „Мета". При цій нагоді появилось друге число журналу „Мета". Під час зустрічі, Олесь Черінь влаштував виставку різних англомовних матеріялів про рух спротиву в Україні і в цілому СССР. Також роздавалося багато української і чужомовної інформаційної літератури про Плюща та інших дисидентів в СССР.

Хоча у виступах Плюща в Канаді вже не було таких суперечностей, як під час його виступів в ЗСА, загальна опінія погоджується, що теперішні відвідини Л. Плюща в ЗСА відбувалися „на швидку руку" та були передчасні.

Амальрик під натиском погоджується на виїзд із СССР

Москва. — Російський дисидент-історик Андрей Амальрик, автор книжки „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984-го року?", та його жінка Гуйсел вирішили погодитися на „поради" совєтських властей еміґрувати до Ізраїла, хоча ані він ані вона не є жидами.

Амальрик, який вперше був заарештований в 1965-му році, опісля відбув понад однорічне заслання на Сибірі, яке описав в книзі „Недобровільна подорож на Сибір", а в 1970-му році засуджений на три роки ув'язнення та два роки заслання за написання „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984-го року?", повідомив західніх кореспондентів, що він та його дружина вирішили еміґрувати із СССР, бо совєтські власті роблять нестерпні натиски на них, наприклад, не дозволяють йому мешкати з нею в Москві, а коли він її відвідує, то арештують його за те, що не має дозволу. Він сказав, що під час притримання міліцією та КҐБ йому погрожували новим терміном ув'язнення та натякали, що краще було б, якщо б Амальрики внесли прохання на виїзд до Ізраїля.

А. Амальрик заявив західнім кореспондентам, що їхнє рішення „не є добровільне", бо тяжко залишати країну де народився і де почав свою літературну діяльність. Однак, крім арештів міліцією та КҐБ, за Амальриком почали слідити „невідомі люди", які погрожують йому побиттям. Під такими нестерпними натисками Амальрики вирішили старатися про виїзд до Ізраїла, хоча правдоподібно замешкають в Голляндії або ЗСА. В Голляндії він має змогу закінчити університетські студії, перервані арештами, а в ЗСА Гарвард і Університет Джорджа Вашінґтона запропонували йому позицію викладача.

Новий спосіб „лікування" алькоголіків в СССР

Москва. — Ройтер інформує, покликаючись на совєтську газету „Московская Правда", що за згодою уряду одна з московських фабрик залізних виробів розпочала приймати аплікації алькоголіків на працю. Дирекція фабрики, йдучи нібито по лінії поборення алькоголізму в СССР, пропонує аплікантам працю і „лікування". Згідно з повідомленням згаданої газети, з такою ініціятивою вийшли робітники фабрики, пропонуючи Урядові здоров'я таку експериментальну спробу боротьби з алькоголіками. Досі на таку працю і „лікування" зголосилося 150 осіб. В офіційному повідомленні дирекції фабрики говориться: „Якщо тебе звільнили з праці з причини алькоголізму, якщо ти опинився на бездоріжжі з цієї причини, зголосися до нас — ми допоможемо". При тому газета подає статистику переведеного на протязі 18 місяців експерименту. Досі 45 алькоголіків перестали взагалі пити, 78 осіб є під стислою обсервацією, а 27 безнадійних продовжують „заглядати до пляшки".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Салют будівничим!

Сьогоднішнє видання „Свободи" включає „Трибуну УНС", на першій сторінці якої названо 109 осіб, що своїм трудом та своїми організаційними досягненнями здобули собі почесне звання Будівничих Українського Народного Союзу, а в ширшому розумінні і фактично будівничих того, що ми звикли називати Американською Україною. До їхніх імен і прізвищ та короткої інформації про їх здобутки, додана мала, півшпальтова фотознімка, хоча кожний з них заслуговує на великий портрет.

За поданими бо в списку фотознімками й інформаціями криються чесноти і труди, які своєю вартістю далеко переростають не одну з тих великих фотознімок та довгих описів, що їх подається на першій сторінці. До чеснот треба зарахувати в першу чергу бажання допомогти ближньому тим, щоб забезпечити його і його родину на випадок несподіваного, але завжди можливого нещастя. Можна б уже списати великі томи випадків, в яких життєве забезпечення було рятунком для осиротілої родини. Очевидно, що існують ще інші забезпеченеві установи, свої і чужі, але Український Народний Союз єдиний, що крім життєвого забезпечення осіб, дає найбільше забезпечення майбутнього нашої громади, а з нею і нашої допомоги українському народові в його змаганнях. Кожний бо новий член УНСоюзу, це рівночасно новий активний член нашої громади, новий жертводавець на народні цілі, новий голос у великому хорі наших змагань, нова позиція в мобілізації наших людських і духових ресурсів.

До чеснот цих наших Будівничих належить в однаковій мірі їхній труд. Очевидно, що користі забезпечення в УНСоюзі та завдання, які він здійснює, і цілі, до яких він прямує, самі по собі такі великі і благородні, що кожний, хто з ними познайомиться і їх збагне, повинен сам і негайно зголоситись до цього великого і справжнього Союзу ідей, праці та інтересів. Але, це вже така наша вдача, що нас треба „тягнути" навіть до того, що в нашому найкращому інтересі. Названі в сьогоднішній „Трибуні УНС" його Будівничі могли б найкраще сказати, скільки то було „ходженій по мукам", скільки відвідин, розмов і переконувань, щоб остаточно вписати до УНСоюзу того одного члена. А вони, ці Будівничі, вписали їх в минулому 1975 році 2,159!

Реєстр чеснот і трудів цих Будівничих Українського Народного Союзу можна б продовжувати і продовжувати. Проте, це давня істина, що без труду нічого не здобувається і з кожного діла мається стільки користи, скільки труду в нього вложено. У випадку організаційної праці для УНСоюзу ця користь набагато більша, ніж в інших випадках. Вона бо дає не тільки подвійне забезпечення, забезпечення родини і громади, але й забезпечення майбутнього, що його в наших обставинах ще найбільше гарантує постійна розбудова і скріплювання тієї справжньої української заморської твердині, якою є Український Народний Союз. Тому й наша вдячність та наш салют його Будівничим!

Ще один однобічний компроміс

Минулого тижня уряд ЗСА повідомив, що між Вашінгтоном і Москвою дійшло до порозуміння відносно тексту договору щодо обмеження підземних атомових випробувань для мирних цілей. Президент Джералд Форд і державний секретар Генрі Кіссінджер заявили, що цей договір, який ще має бути схвалений урядами обох держав, є „важливим кроком вперед", бо не тільки обмежує поодинокі підземні вибухи до сили 150 кілотонн, але також встановляє процедуру для взаємної перевірки цих випробувань представниками ЗСА та СССР.

Як вказують коментатори, це порозуміння дійсно є „кроком вперед", бо передбачує перевірку на території Совєтського Союзу, на що совєтські верховоди досі ніяк не хотіли погодитися. Однак, хоча Америка і СССР ще в 1974-му році погодилися обмежити підземні випробування атомової зброї також до сили 150 кілотонн, то Москва не погоджується на взаємну перевірку того роду вибухів. Значить, кремлівські верховоди надалі хочуть задержати в таємниці свої досліди в ділянці нуклеарної зброї. А власне нуклеарна зброя, а не досліди щодо мирного вжитку атомової енергії, загрожує існуванню людства. Крім того, новий договір встановляє обмеження щодо сили вибуху на поодиноке випробування, але дозволяє на серію таких випробувань. Таким чином, Совєтський Союз міг би протягом кількох хвилин, або навіть в той самий час, детонувати кілька атомових механізмів, кожний із них силою 150 кілотонн. Совєти настоювали на тому, щоб договір дозволяв такі серії вибухів, мовляв, кілька або й кільканадцять вибухів може буде потрібно для того, щоб змінити курс ріки, викопати і влаштувати канал, видобути із землі різні мінерали тощо. Виходить, що ніби встановлено обмеження на силу поодинокого вибуху, але в дійсності це обмеження не матиме великого практичного значення, бо дозволяється навіть одночасні вибухи, кожний силою до 150 кілотонн. Крім того, якщо буде підписаний новий договір, то з нього користь матиме майже виключно Совєтський Союз, бо уряд ЗСА вже раніше повідомив, що не плянує дальших підземних атомових вибухів для мирних цілей, бо вважає, що такі випробування не виправдують себе фінансово і, не зважаючи на всі запобіжні заходи, все одно можуть шкодити довкіллю, зокрема людському здоров'ю. Натомість Москва заявила, що продовжуватиме ці досліди.

Тим то, нове порозуміння між ЗСА та СССР має більш символічне, ніж практичне значення та вказує, що Вашінгтон ще далі погоджується на „компроміси", які в дійсності виходять на користь Совєтського Союзу.

М. Бараболяк

ВИБОРИ І ПОЛІТИКА ДЕТАНТУ

Американці позичили від французів термін, що віддає більш - менш відношення, яке заіснувало останніми роками між ЗСА і СССР. Слово це не означає нічого більше, як відпруження у відношенні між двома надпотугами світу, яке тягнеться від кінця Другої світової війни. Якщо йдеться про Захід, то батьками тієї політики є Віллі Брандт і Генрі Кіссінджер. По другому боці — Леонід Брежнєв. Детант — це не переходове явище у відношенні між ЗСА і СССР. Альтернатива — поворот до холодної війни дуже небезпечний, бо „холодна" може дуже легко і, навіть усупереч інтенції опонентів, перемінитись у справжню. Детант — це, отже, не така собі реторика, бо альтернатива — то гра з вогнем. Президент Форд може собі у передвиборчій реториці „викреслювати" слово „детант" із американського політичного словника, але не викреслити йому концепції, бо нема приємливої альтернативи до політики детанту.

Мабуть не дуже вдало порівнювати ситуацію у міжнародно - політичних стосунках із ситуацією у недібраному супружжі. Спільне буде хіба те, що як-не-як, обидві суперпотуги є членами міжнародної спільноти, а така без сумніву існує. Подружній „детант' це буде ситуація, де подруги, замість закінчити розводом, рішають жити „попри себе": уникати ескаляції конфліктів, хоч вони в такому подружжі неминучі і толерувати деякі речі, які їм взаємно не по нутру, вважаючи, що все ж така ситуація для них більш приємлива, чим смерть подружжя. Детант не виеліміновує взаємного недовір'я, суперництва, оскаржень, що може перейти і в ненависть. Все ж відношення продовжується, може до часу, але триває. В міжнародних стосунках розрив серйозніший у наслідках, бо скінчився би взаємним самогубством, коли після розводу ледве, чи хто його поновить.

Кіссінджер так виправдує політику детанту у своїй березневій промові перед бостонською Радою Міжнародних Стосунків: „Від початків нуклеарної епохи страхіття ґльобальної катастрофи, як і надії на мир, були залежні від відношення між ЗСА і СССР. В епоху, коли ці дві потуги мають засоби знищити себе взаємно впродовж годин, не може бути сильнішого імперативу міжнародної політики як запевнення, що те співвідношення буде зааранжоване ефективно і раціонально. Здійснити це — завдання без прецеденту. У минулому такий конфлікт ідеологічних і геополітичних інтересів привів би був неминуче до вибуху війни. Але в епоху нуклеарної зброї стратегічного паритету між ЗСА і СССР, людство не пережило б такого повторення історії. Майбутнє нашого народу і цілого людства залежить від того, з якою вмілістю ми зумієм уникнути конфронтації, не виставляючи на небезпеку наші вітальні інтереси, та як потрапимо встановити більш надійне і стабільне відношення, не зрікаючися наших принципів". А дальше: „Ми мусимо бути твердо рішені унеможливити використовування совєтської мілітарної потуги для політичної експансії. Але ми теж не смієм дати нагоду розростись кожній політичній контроверсії у серйозну кризу"... „Ніяка політика не виеліміновує суперництва і непримиримої ідеологічної розбіжности між СССР і ЗСА. Мабуть не вдасться нам наладнати всі наші суперечні інтереси. Ми заанґажовані у затяжний процес успіхів і розчарувань, що будуть іти раз вгору, а раз униз".

На Кіссінджерову думку його детантська політика переходить саме таку стадію спаду вниз у зв'язку з анґольською аферою. Чому Кіссінджер уважає, що Анґоля не може бути і не буде цвяхом у труну детанту? Анґольський випад Москви не повинен бути несподіванкою для Вашінґтону. Кремль ніколи не вирікся своїх експансивних намірів „допомагати визвольним рухам", як і Захід не криється з тим, що бажає перемоги західньої демократії у цілому світі. Ніхто не пов'язує детанту із виелімінуванням ідеологічного конфлікту між ЗСА і СССР. Завданням детанту було і є відсунути можливість рукопашної конфронтації між ворогуючими таборами і не більше; щось як у подружньому „детанті". В ситуації детанту противники мусять бути все чуйними, передбачувати і реагувати на затії противника в той спосіб, щоб йому не „оплачувалось" зачинати агресію, як із другого боку не вводити його в таку ситуацію, де він мусів би реагувати для вдержання „престижу". Ніщо інше, як неґативна постава американського Конґресу до всякої інтервенції закордоном, що є результатом в'єтнамського і вотерґейтського досвіду, дало Кремлеві нагоду спробувати, чи вдасться в Анґолі. Калькуляція Кремля, розрахована на відсутність гармонії між Білим Домом і Капітолем, виявилась доброю. Треба б дивуватися, коли б Америка в подібній коньюнктурі не покористувалась нагодою поширити, де можливо, впливи демократії. Нині панує переконання, що коли б у 1956 році Аме-Америка допомогла була в такий чи інший спосіб мадярському повстанню, СССР не мав би був відваги пустити свої танки на мадярських патріотів.

Детант — це не любовна афера. Це не братання. Ворог остається ворогом. Чуйність треба заховати. Це як

(Закінчення на стор. 7-ій)

І. Вовчук

25 З'ЇЗД КПСС — ПРОСЛАВЛЕННЯ БРЕЖНЄВСЬКОГО ВЛАДУВАННЯ

(4)

На всіх з'їздах КПСС складаються довгі резолюції, їх потім між з'їздами втовкмачують трудівникам, забиваючи людям памороки. На 25 з'їзді теж вибрано комісію для складання резолюції. Понад сто людей на чолі з Л. Брежнєвим увійшло до неї. Комісія засідала, а резолюції, як то водилось раніше, не виробили. Після заключного слова з'їздові запропоновано коротке ствердження, яке й схвалено.

„Заслухавши і обміркувавши доповідь генерального секретаря ЦК КПСС Л. І. Брежнєва, 25 з'їзд постановляє: 1. Цілком і повністю схвалити політичну лінію і практичну діяльність ЦК партії, 2. Схвалити звітну доповідь ЦК КПСС і запропонувати всім партійним оранізаціям керуватись у своїй роботі „положеннями" і завданнями, висунутими тов. Л. І. Брежнєвим в звітній доповіді ЦК КПСС". І більш нічого.

А на попередньому зїзді резолюція на доповідь Л. Брежнєва була дуже довга. Резолюція 25 з'їзду подібна до резолюцій, схвалених на 17 і 18 з'їздах в розпалі сталінського самовладства. За методою аналогії можна припускати, що й куца резолюція цьогорічного з'їзду є ознакою посилення самовладства Л. Брежнєва. Але головною причиною того, що велика комісія родила таку куцу і ніяку резолюцію, на мою думку, були зухвалі виступи комуністичних делеґацій европейських країн. Їх ніяк не можна було вбгати до купи з наголошенням у доповіді твердженням, що „ми, совєтські комуністи, вважаємо захист пролетарського інтернаціоналізму святим обов'язком марксиста - ленінця". Несовєтські комуністи, пам'ятаючи московські танки в Празі і Будапешті з тією „свято-обов'язковістю" не могли погодитись, і ймовірно про це дали до зрозуміння комісії під час її праці над резолюціями. Щоб не загострювати витвореного становища, довелося схвалювати куцу резолюцію. Тому й гнівався на зборах Академії наук СССР Суслов, називаючи їх „опортуністами".

∴

Досі на всіх з'їздах партії аналіза ідеологічного й політичного стану в країні разом з розвитком „совєтського суспільства", науки, літератури і мистецтва давалась окремо від настанов для партії в її діяльності. В звітній доповіді на 25 з'їзді діяльність партії і суспільно - політичний стан з культурним життям країни втиснули в одному розділі: „Партія в умовах розвиненого соціялізму". Ідеологи КПСС назвали партію „всенародною", а на брежнєвкому з'їзді увиразнено знову її всемогутність.

В КПСС є 15694 тисяч членів, а п'ять років тому було 14,455.000. На протязі дев'ятої п'ятирічки, від 24 з'їзду кількість членів збільшилась на 1,239 тисяч осіб, а як ствердив Л. Брежнєв, до партії за цей час було прийнято 2,600.000 нових членів. Десь зникли 1,361.000 членів. Кілька сотень тисяч вимерли, а біля півмільйона членів, а то й більше „вичистили" при обміні партійних квитків. В звітній доповіді було стверджено, що не обміняли квитків 347,000 членам, а в дійсності „вичищено" з партії далеко більше.

Говорячи про усправлення партії, про створення між членами стану „нетерпимости" до тих, хто порушує партійну дисципліну, Л. Брежнєв хвалив чекістів, бо вони „зберігають і розвивають традиції, закладені „лицарем" революції — Феліксом Дзержинським". В цілому на майбутнє заповідається програма ще збільшеного тиску на всіх лініях. „В боротьбі двох світоглядів, — заявив Л. Брежнєв, — не може бути місця невтральності і компромісам".

В напрямних розвитку народного господарства на десяту п'ятирічку було багато хвальби, гори цифрових обіцянок на майбутнє. А головні зариси господарського розвитку виглядають так: 1. Сільське господарство залишається вузьким місцем в економіці країни. СССР ще довгі роки буде купувати зерно й іншу продукцію сільського господарства в країнах вільної економіки, бо уряд країни неспроможний забезпечити потреб імперії. А зернову проблему в плянах „розв'язано" давно ще за Сталіна, потім за Маленкова. Розв'язував її Хрущов і не розв'язав, не ліпше вийшло за Л. Брежнєва.

2 Темпи зростання промислової продукції будуть дещо сповільнені, їх будуть ще корегувати і в цифрах балянсувати. В десятій п'ятирічці, як і в попередніх, зберігається перевага важкої промисловости над легкою.

3. До кінця п'ятирічки середня заробітна платня буде піднесена до 170 карбованців на місяць. Це значить, що в кінці п'ятирічки життєвий стандарт населення в країні „розвиненого соціялізму" залишиться найнижчим з усіх промислових країн.

Перед з'їздом були чутки про недугу Л. Брежнєва. Ворожили на великі зміни в керівництві СССР, а їх майже не сталось. Правда, усунуто з Політбюра Полянського — міністра сільського господарства. В цілому ж партійне керівництво, а воно є дійсним урядом СССР, як було до з'їзду бржнєвським, таким лишилося і після з'їзду. Поширено склад ЦК партії: раніше було 396 членів (241 член і 155 кандидатів), тепер стало 426 274 членів і 139 кандидатів).

Скінчилось імперське лицедійство — показуха партійної всенародности. А колот, започаткований задовго перед з'їздом, не вгаває. По всіх окупованих Москвою теренах — в країні большевицької тиранії трударі „знов і знов" змушені вивчити матеріяли з'їзду. Тільки в Дніпропетровській області працює 70 тисяч політінформаторів, які втовкмачують трударям матеріяли з'їзду, забиваючи людям памороки „ефективности", „якости", „клясової ненависти" та чуйности. А колот — то ознака господарського безсилля системи „зрілого соціялізму", про нього українське статечне селянство в 30 роках говорило: „лиха іскра поле спалить — сама щезне".

(Кінець).

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Ірина Лаврівська. ПЕРШИЙ КОЗАК В АМЕРИЦІ. Оповідання для молоді. Накладом Видавництва „Гомін України', Торонто, Онтаріо, Канада. Мовний редактор — д-р Богдан Романенчук. Обгортка і ілюстрації Едварда Козака. 1975, ст. 220.

Цей твір І. Лаврівської читали ми в машинописі, бо невідома нам тоді авторка прислала була його на конкурс до „Свободи', який не відбувся, бо письменники не дописали і не було з чим починати конкурсу. Згадуємо про це тому, щоб ствердити, що з приємністю прочитали ми оповідання І. Лаврівської про „Першого козака в Америці" вдруге, пригадуючи собі його в цьому ювілейному році, коли відзначаємо 100-ліття нашого поселення в цій країні, яка святкує 200-ліття свого державного існування.

Це оповідання відбувається майже триста років тому, бо так згадує дід Максим на 121-ій сторінці, але його можна сміливо звати „історичним", як це зробив редактор д-р Б. Романенчук, бо вже у сімнадцятому столітті втікали в світ українці з рідної землі, на якій шаліла руїна, яку спричинили наші сусіди, хотячи панувати над нашою Батьківщиною.

Не тільки молоді читачі, для яких призначене це оповідання, але й дорослі з цікавістю читатимуть твір І. Лаврівської, яка досі писала тільки для дітей. Історія обертається біля малого Дениса, якого хочуть вивезти в Московщину, але він втікає від москалів із козаками і дістається аж до Америки, де переживає цікаві пригоди з індіянами та з французами, які будували твердиню в своїй колонії.

Книжка має 35 кількасторінкових розділів, прикрашених кільканадцятьма чарівними ілюстраціями мистця Едварда Козака. На обкладинці вітаються козак із індіянином.

∴

ВАСИЛЬ ВСЕВОЛОД ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ, Ч.Н.І. Єпископ - Ісповідник. Друкарня „Голосу Спасителя", Йорктон, Саск., Канада, 1975, ст. XIII плюс 188 плюс 42 сторінки ілюстрацій.

Ця книжка складається з трьох частин. Першу частину написав о. Степан Йосиф Бахталовський, Ч.Н.І. і вона називається „Життя Василя Всеволода Величковського Ч.Н.І. — Єпископа - Ісповідника" (1-59); в другій частині надрукована автобіографія Єпископа-Ісповідника під заг. „Мої життєві спомини' (63-24), а в третій „Додатки" (131-181).

Митрополит Максим Германюк сказав в похоронному слові, що Єпископ Величковський — це священик, святець, місіонер, патріот, сибіряк, Єпископ підпільної Української Католицької Церкви, принциповий борець за Христа і Нарід, скромний монах - редемпторист, великий почитатель Божої Матері Неустанної Помочі. Він прийняв єпископські свячення, свідомий того, що за це буде караний і суджений, бож большевики переслідують католиків на Рідних Землях.

Коли читається автобіографію Єпископа Ісповідника, який писав її „для Божої слави і з Божої волі" в домі своєї сестри в Загребі в Югославії, то відчувається, що її автор ціле своє життя (нар. 1903, помер 30-го червня 1973) прожив як святець і терпів в камері смертників в Києві, у Воркуті, в тюрмі у Володимирі над Клязмою повних 10 років за те, що „не хотів відректися своєї віри'. В 1969 році у Львові знов заарештували Архиєпископа Величковського і звільнили його аж в січні 1972 р.

Не можна переповідати цікавого й багатого змісту цієї книжки, тільки радимо її прочитати, її автор - святець знаходив між в'язнями шляхетних людей, які просили про духову потіху, довідавшися, що новий мешканець камери священик.

Митрополит Германюк в передмові до цієї книжки згадує про те, що серце Владики Величковського „кривавилося з болю", коли він у вільному світі в деяких кругах стрінув стільки холоду, байдужости й незрозуміння для тієї жертви святої, зрошеної на землях України сльозами й кров'ю стількох мучеників її ісповідників на престолі вірности Христові".

Можна закінчити ці рядки

(Закінчення на стор. 7-ій)

Докія Гуменна

ЗИМА В МАЯМІ

(фрагменти)

II

Є ще одна прикраса цього краю. Флоридіянам мало, що Атлантик обмиває їх півострів. Вони ще промережили свої землі каналами та басейнами. Канали є головні й широкі, такі, що в них заходять морські кораблі, де збирається армада яхт. Є й менші, а є навіть канали поміж домами. Тому ми переїжджаємо весь час через мости... Якась справді водяна країна, особливо, коли споглядаєш із вежі рухомого ресторану. Вони так і називають Форт Лавдердейл: Флоридська Венеція.

Це ми заїхали на терен якогось розвагово-самовистачального „аґреґату" із своїм каналом, яхтами, паркуванням, ресторанами, бальовими залями, басейнами, спортивними й дитячими майданами, відпочивальниками у купальниках і на кріслах та лежаках. Мета наша: пройти-подивитися. Виїхали на цю вежу, глянули вниз — справжня Венеція.

3

Острів Кі Вест — найкрайніша точка півдня Фльориди, а добиратися до неї дуже незвичайно. Коли поглянете на мапу, то побачите ланцюжок острівців, кожен із них має свою назву із додатком „Кі" (Кеу). Ці острівці з'єднані висипаною дорогою і мостами. Таких мостів налічено 42, деякі дуже довгі, а найдовший — сім миль. До цього Кі Весту щодня виїжджають туристичні автобуси. І от одного ранку о восьмій годині сиджу вже в автобусі та чекаю, коли він поїде морем.

Щоб виплутатися з Маямі, автобусові треба було во дві години. Спочатку він подолав складну систему перехрещених між собою автострад, що висять у повітрі (це теж Маямі). Потім в'їхав у передмістя (мабуть, мільйонерське) з величезними парками та захованими в них від дороги резиденціями, з парадними в'їздами, ліхтарями й камінними огорожами... Дедалі картина ставала простіша і змінилася на поля-фарми з великими аґреґатами - поливальниками... Ну, ще ось робітниче селище і, нарешті, море.

Ідучи вузькою стежкою суші, видається з вікна автобуса, що ми пливемо морем. Це враження підсилюється на мостах. Тільки рибалки, що стовбичать там рядами, руйнують цю ілюзію.

Так їхали ми, повний автобус туристів, до другої години. Морем. Шофер, він же й ґід, називав, через які „Кі" ми проїхали, а в руках у кожного з нас була докладна мапа. Кругом праворуч і ліворуч — усе синє. Що віддаленіші острівці, то буйніша первісна дичина природи. Ліс — це не ліс, а густа щітка із пальм та інших південних рослин. Дике каміння обрамлює царство води. Але за заслоною цієї південної дичини заховані розкішні вілли із пляжами. Звичайно, якби це їхати приватним автом, то можна було б заїхати в кожний „Кі", — а там є свої атракції. На мапі ось: „Морська школа дельфінів", Ґрессі Кі, „Державний підводний парк коралевих рифів ім. Джона Пенекампа з підводною обсерваторією" — Кі Ларґо. Це, мабуть, звідси виносить хвиля на береги маямських пляжів оті різноманітні скульптури... Але гай-гай! Як туди дістатися безмоторизованій людині?

В Кі Вест наш ґід спочатку провіз повз модерні готелі, далі — повз засіяний людськими тілами пляж. (І нащо я ото ношу із собою светра? Він же ні разу не був потрібний!). Аж тоді завіз у самий центр.

Це — мале містечко, воно зберігає ще всі ознаки минулого століття. Для цих юрб туристів, що вештаються по вуличках, є крамниці із сувенірами, із „гатдоґами", а коли хочете, то й ресторани з обідом. Ось і залізничка, що обвозить вас по вулицях. А тут стоїть столик, на ньому лежать сплетені із зеленого пальмового листя капелюхи та вази. Дуже гарні, але сьогодні чомусь ніхто не купує, тільки дивляться. Тут же й майстер, ладний на ваших очах виплести, що забажаєте. Тільки сьогодні нема бізнесу...

Як відійдеш трошечки далі від центру, то побачиш, що Кі Вест навіть не курортно-сувенірне містечко, а, мабуть, рибальське. Як щільно, як тісно скупчені похилі дімки! А деякі з них вже наче й ладні розвалитися. Все це обросло буйною південною рослинністю – пальми, квітучі дерева й кущі, листаті ліяни, — аж наче джунґлями. Хто зна, коли воно й садилося і коли так нестримно та нахабно розрослалося. Але наш ґід, що показує все це, потішає: „Якщо вам ця дичавина подобається, то не бійтеся її. Є тут наймодерніші готелі і ви можете залишитися у Кі Вест, а повернетеся до Маямі узавтра."

У програму показу входить і екскурсія до резиденції всесвітньо відомого повістяра і романіста, Ернеста Гемінґвея. Тепер це меморіяльний музей. Серед рибальських скупчених хатин масток цей виділяється розлогим парком, також вибуяло-давнім, а в ньому — двоповерховий палац із верендами, ґаночками і прибудівками. Басейн... За вступ при вході літній інтеліґент із борідкою а-ля „дядько Сем" брав по одному долярові, а тоді водили нас по всіх кімнатах, показували меблі, що Гемінґвей придбав у Еспанії, Африці, Кубі, Франції. На стінах висіли портрети з різних часів; мисливська одіж, чоботи, зброя. Потім ґід повів нас до фліґелю і показав „студіо" на поверсі. Оце тут творилися шедеври. Дуже скромне, навіть суворе урядження, якщо порівняти із головним будинком. Просто чернецька келія. А коли ми переходили до студії, нас ліниво розглядали, сидючи в травах і на дорозі, їх величності розжирілі коти. Величезні! Це — нащадки п'ятдесятьох котів, улюбленців Гемінґвея, їх ніхто не сміє рушити і зобов'язані годувати. Тепер їх ніби сто.

(Продовження буде)

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ 1975 РОКУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ З ГОРДІСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ 109 НАЙКРАЩИХ СОЮЗОВИХ ДІЯЧІВ — ПЕРЕДОВИХ ЗМАГУНІВ ЗА РІСТ І РОЗВИТОК ТА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ, ЯКІ 1975 РОКУ ПРИЄДНАЛИ СОЮЗОВІ 2.159 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ЧЕСТЬ І СЛАВА ЇМ!!!

240 М. Кігічак — 67; 233 Б. Дейчаківський — 64; 242 О. Чабан — 56; 153 І. Одежинський — 55; 353 В. Оріховський — 53; 121 В. Кобіто — 43; 83 С. Гавриш — 40; 440 В. Дідюк — 40; 47 Анна Гарас — 36; 42 П. Головачук — 35; 204 В. Палідвор — 33; 161 А. Джула — 32; 271 І. Чопко — 32; 379 М. Семків — 32; 155 М. Фединишин — 31

164 Т. Бутрей — 31; 340 Софія Оріховська — 29; 78 І. Петрунцьо — 28; 25 Квітка Стецюк — 27; 63 М. Турко — 27; 276 С. Іваницький — 27; 432 Б. Зорич — 27; 458 Д. Пищ — 27; 5 М. Хоманчук — 26; 22 Олена Олек — 26; 34 Л. Блонарович — 25; 217 Т. Кубарич — 25; 430 І. Кінгницький — 25; 465 Текля Мороз — 25; 115 П. Бабич — 23

399 Р. Припхан — 23; 147 І. Гуцайлюк — 21; 292 П. Федик — 21; 37 Анна Гнатюк — 20; 106 А. Іванюк — 20; 131 Л. Боднар — 20; † 158 А. Саноцький — 19; 270 С. Островський — 19; 83 А. Кушнір — 18; 162 М. Гаврилюк — 18; 230 П. Ліщак — 18; 318 В. Гавриляк — 18; 434 О. Дольницька — 18; 191 В. Колодій — 17; 266 В. Труфин — 17

305 М. Гентош — 17; 372 О. Ярема — 17; 16 М. Москаль — 16; † 76 М. Демчук — 16; 88 В. Квас — 16; 14 М. Отрок — 15; 171 Стела Расн — 15; 349 М. Захарко — 15; 385 Я. Карп'як — 15; 460 Р. Горнич — 15; 484 В. Запаранюк — 15; 259 Юлія Гуглик — 14; 13 П. Шевчук — 13; 70 М. Жук — 13; 90 О. Сидор — 13

180 Г. Жеребняк — 13; 234 Е. Іванців — 13; 257 П. Сильчак — 13; 267 І. Флис — 13; 321 П. Фуга — 13; 360 І. Гаврилюк — 13; 414 І. Телюк — 13; 444 Л. Вовк — 13; 489 М. Шпитко — 13; 492 Марія Юзик — 13; 53 В. Сачко — 12; 174 А. Слюсарчук — 12; 320 І. Малко — 12; 325 Марія Лисогір — 12; 102 М. Бобечко — 11

120 В. Рефт — 11; 146 Г. Корбяк — 11; 173 П. Щерба — 11; 214 О. Твардовський — 11; 261 П. Аркотин — 11; 293 Марія Душник — 11; 367 В. Попович — 11; 375 І. Данківський — 11; 445 І. Геврик — 11; 39 І. Пиндус — 10; 82 Олена Марущак — 10; 114 А. Дорошенко — 10

153 І. Скіра — 10; 98 А. Стефурак — 10; 183 П. Залуга — 10; 238 Анна Ремік — 10; 245 М. Мартиненко — 10; 291 Л. Кусяка — 10; 345 М. Каркоць — 10; 352 Я. Щербак — 10; 375 І. Тарнавський — 10; 397 М. Нич — 10; 407 В. Шаран — 10; 437 М. Малинівський — 10

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.
1	М. Кігічак	240	67	54	М. Отрок	15	15
2	В. Дейчаківський	233	64	55	Стела Расн	171	15
3	О. Чабан	242	56	56	М. Захарко	349	15
4	І. Одежинський	153	55	57	Я. Карп'як	385	15
5	В. Оріховський	353	53	58	Р. Горни	460	15
6	Р. Татарський	94	50	59	В. Запаранюк	484	15
7	В. Кобіто	121	43	60	Юлія Гуглик	259	14
8	С. Гавриш	83	40	61	П. Шевчук	13	13
9	В. Дідюк	440	40	62	М. Жук	70	13
10	Анна Гарас	47	36	63	О. Сидор	90	13
11	П. Головачук	42	35	64	Геновефа Жеребняк	180	13
12	В. Палідвор	204	33	65	Е. Іванців	234	13
13	А. Джула	151	32	66	П. Сильчак	257	13
14	І. Чопко	271	32	67	І. Флис	267	13
15	М. Семків	379	32	68	П. Фуга	321	13
16	М. Фединишин	155	31	69	І. Гаврилюк	360	13
17	Т. Вутрій	164	31	70	І. Телюк	414	13
18	Софія Оріховська	340	29	71	Л. Вовк	44	13
19	І. Петрунцьо	78	28	72	М. Шпитко	489	13
20	Квітка Стецюк	25	27	73	Марія Юзик	492	13
21	М. Турко	63	27	74	Вікторія Ванська	40	12
22	С. Іваницький	276	27	75	В. Сачко	53	12
23	В. Зорич	432	27	76	А. Слюсарчук	174	12
24	Д. Пищ	458	27	77	І. Малко	320	12
25	М. Хоманчук	5	26	78	Марія Лисогір	325	12
26	Олена Олек	22	26	79	В. Сенежак	27	11
27	Л. Влонарович	34	25	80	М. Бобечко	102	11
28	Т. Кубарич	217	25	81	Марія Капраль	112	11
29	І. Кнігницький	430	25	82	В. Рефт	120	11
30	Текля Мороз	465	25	83	Г. Корб'як	146	11
31	П. Бабич	115	23	84	П. Щерба	173	11
32	Р. Припхан	399	23	85	М. Юзенів	194	11
33	І. Гуцайлюк	147	21	86	О. Твардовський	214	11
34	П. Федик	292	21	87	П. Аркотин	261	11
35	Анна Гнатюк	37	20	88	Марія Душник	293	11
36	А. Іванюк	106	20	89	В. Попович	367	11
37	Л. Воднар	131	20	90	Ю. Баранюк	371	11
38	А. Саноцький	158	19	91	І. Данківський	375	11
39	С. Островський	270	19	92	С. Ковальчук	380	11
40	Марія Кульчицька	8	18	93	І. Геврик	445	11
41	А. Кушнір	83	18	94	І. Пиндус	39	10
42	М. Гаврилюк	162	18	95	Олена Марущак	82	10
43	П. Ліщак	230	18	96	А. Дорошенко	114	10
44	В. Гавриляк	316	18	97	І. Скіра	153	10
45	Олександра Дольницька	434	18	98	А. Стефурак	162	10
46	Галина Гаврилюк	170	17	99	П. Залуга	183	10
47	В. Колодій	191	17	100	Анна Ремік	238	10
48	В. Труфин	266	17	101	М. Мартиненко	245	10
49	М. Гентош	305	17	102	Л. Кусяка	291	10
50	О. Ярема	372	17	103	М. Каркоць	345	10
51	М. Москаль	16	16	104	Я. Щербак	352	10
52	М. Демчук	76	16	105	В. Гіна	370	10
53	В. Квас	88	16	106	І. Тарнавський	375	10
				107	М. Нич	397	10
				108	В. Шаран	407	10
				109	М. Малинівський	437	10

Слідуючі організатори не надіслали своїх знімок: 94 Р. Татарський — 50; 8 Марія Кульчицька 18; 170 Г. Гаврилюк — 17; 40 Вікторія Ванська — 12; 27 В. Сенежак — 12; 380 С. Ковальчук — 11; 112 Марія Капраль — 11; 371 Ю. Варанюк — 11; 370 В. Гіна — 10; 194 М. Юзенів — 10.

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Під таким заголовком на іншому місці поміщуємо вгорі знимки 109 найкращих організаторів УНСоюзу, які придбали в 1975 році 2,159 нових членів, що є більше чим дві треті усіх 3,111 членів, придбаних у тому році. Ми з гордістю представляємо українській громаді наших найкращих організаторів, які, здобувши так поважне число нових членів, вписалися в історію УНСоюзу, як його Будівничі. Водночас вони допомогли сотням-тисячам українських родин Америки і Канади придбати конечне їм життьове забезпечення, що є основою тривалости родини та їх добробуту.

Складаючи їм заслужене признання та подяку за віддану працю, вважаємо за доцільне згадати, що в числі цих 109 поданих організаторів маємо 6 членів почесного Клюбу П'ятидесятників, які придбали по 50 і більше членів, 24 членів Клюбу Заслужених Союзовців, які здобули 25 до 49 членів і 79 Будівничих УНСоюзу, які придбали від 10 до 24 члени. Першуном-чемпіоном поміж усіми організаторами став секретар 240-го Відділу в Клівленді, п. Михайло Кігічак, який придбав 67 членів, а за останні 6 років його секретарської праці він збагатив УНСоюз на 432 члени. Друге місце зайняв секретар 233-го Відділу з Лорейн, п. Богдан Дейчаківський, придбавши 64 члени. Великою несподіванкою було це, що в околицях Шамокіну — колисці УНСоюзу, де копальні вугілля вже давно стали нечинні, секретар 242-го Відділу з Фреквілл, придбав 56 членів. Також головний радний з Філядельфії п. Іван Одежинський, обласний організатор п. Василь Оріховський і секретар 94-го Відділу в Дітройті п. Роман Татарський придбали по 50 і більше членів і тим самим залишилися членами згаданого Клюбу, до якого належать від років.

Поміж жінками-союзовими діячками перше місце зайняла головна радна і секретарка 47-го Відділу в Бетлегем, Па., п. Анна Гарас, яка здобула 36 нових членів. Вона зайняла також перше місце поміж жінками з найбільшою сумою життьового забезпечення нових членів, забезпечивши їх на 68,000 долярів, що разом з акцидентовим забезпеченням дає суму 113,000 долярів. Друге місце з найбільшою сумою забезпечення зайняла дружина сенатора П. Юзика п. Марія Юзик, яка здобула 13 членів і забезпечила їх на 49,000 долярів. В Році Української Жінки було 19 жінок, які приєднали по 10 і більше членів, з того 5 членок Клюбу Заслужених Союзовців і 14 Будівничих УНСоюзу.

Віримо, що приклад цих 109 заслужених громадян-ентузіястів стане заохотою для других союзовців до такої ж відданої праці для розбудови Українського Народного Союзу, а з ним усієї зорганізованої української спільноти поза межами України.

Пам'ятаймо, що тільки у великій, зорганізованій громаді наша сила і майбутність! Честь і слава всім, які своїм трудом причинилися до успішної кампанії УНСоюзу в минулому році, а також честь і слава тим, які допоможуть в ювілейній кампанії 200-річчя Америки і 100-річчя поселення українців в Америці осягнути намічену мету — 5,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 долярів! Це запевнить краще майбутнє українській спільноті в Америці і Канаді.

УКРАЇНЦІ! НАШИМ СТРЕМЛІННЯМ Є, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ И КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XXIII. КВІТЕНЬ 1976 Ч. 2 (193)

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

Клюб Заслужених Союзовців, тобто тих, що на протязі року приєднають 25 або більше нових членів, засновано в 1961 року із 56-ма союзовцями-основоположниками цього Клюбу.

Член, який перший раз здобуває це відзначення, тобто коли перший раз здобув на протязі року 25 чи більше членів, одержує почесну плякету зі союзовою емблемою і з написом: „За заслуги для Українського Народного Союзу", а опісля за кожний наступний рік членства одержує золоту зірку. В 10-ту річницю членства в Клюбі член одержує золотий годинник із виґравірованим прізвищем за віддану працю. За 15 років існування згаданого Клюбу заходили зміни. Були такі, що не видержали наступних років, але на їхні місця приходили нові члени. За час першої декади існування Клюбу сотні союзовців належали по кілька років до Клюбу, але в річницю першого десятиліття Клюбу 1970 року залишилося 7 осіб — союзовців, які не здали позицій, а видержали повних 10 років праці в Клюбі. Тими діячами тоді були: Петро Головачук — секретар 42-го Відділу з Пассейку, Михайло Семків — секретар 379-го Відділу з Чікаґо, Микола Ткачук — організатор із Чікаґо, проф. Роман Чучкевич — тодішній секретар 346-го Відділу з Клівленду, Михайло Фединишин — секретар 155-го Відділу з Перт Амбою, Іван Одежинський — головний радний і організатор членів із Філядельфії і Степан Гавриш — тодішний радний і обласний організатор.

Цього року, в п'ятнадцяту річницю Клюбу, представляємо союзовій громаді трьох заслужених союзовців, які залишилися із 56-ох основоположників Клюбу, здобуваючи кожного року для УНСоюзу по 25 і більше членів. Ними є:

Степан Гавриш — бувший секретар 83-го Відділу з Філядельфії і теперішній головний організатор УНС, який за той час приєднав 1,475 членів; Петро Головачук — секретар 42-го Відділу з Пассейку, який за 15 років приєднав 692 члени; та Михайло Фединишин — секретар 155-го Відділу у Перт Амбой, який приєднав за той час 519 членів.

Також з гордістю представляємо союзовій громаді головну радну і голову Лігай-Велійської Округи та секретарку 47-го Відділу у Бетлегемі пані Анну Гарас, яка цього року є одиноким членом Клюбу Заслужених Союзовців, що повних 10 років чесно і віддано працювала для УНСоюзу і за той час відданої праці приєднала 370 нових членів.

Складаючи названим членам Клюбу заслужене признання і подяку, сподіємося, що вони стануть прикладом для інших секретарів та союзових організаторів.

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ НА ПРОТЯЗІ 15 РОКІВ

83 С. Гавриш — 1,475

42 П. Головачук — 692

155 М. Фединишин — 519

10 — РОКІВ ЧЛЕНОМ КЛЮБУ

47 А. Гарас — 370

25-ліття Т-ва „Карпати" 356-го Відділу УНС в Омага, Небраска

З нагоди 25-ліття „Карпат", 356-го Відділу УНС. У першому ряді (зліва): Мих. Воробець, А. Симатчин, о. Нестор Педелецький, М. Івасик, Михайло Депа і Олекса Продивус. В другому ряді (зліва): Івась Воробець, Христина Репіховська, Олесь Продивус, Дарія Продивус, Роман Воробець, Юліян Клачинський і Степан Банас.

Омага, Небраска. — В неділю, 30-го листопада 1975 р., в годині 7-ій вечором в приміщенні церковної домівки 356 Відділ УНС відзначив бенкетом 25-ліття свого існування.

Святочний бенкет відкрив голова Відділу Михайло Депа коротким словом, однохвилинною мовчанкою було вшановано померлих членів, а місцевий парох української католицької церкви о. Нестор Педелецький провів молитву.

Святочну промову виголосив секретар Відділу Олекса Продивус. У своєму слові промовець навів коротку історію існування 356 Відділу, від заснування аж по сьогоднішний час. При тому промовець підчеркнув, що сьогоднішне святкування має надзвичайне значення, бо якраз в цьому часі ввесь американський нарід приготовляється до святкувань 200-ліття Американської Революції, а вся українська спільнота до 100-ліття поселення в цій країні.

Після цього слідували привіти, які наспіли від Українського Народного Союзу та Українського Конґресового Комітету. Від місцевих організацій привітання зложили: А. Симатчин, ООЧСУ, Стефанія Воробець, Відділ УНПомочі, о. Нестор Педелецький, українська католицька парохія, та Відділ „Провидіння".

Присутні сердечно прийняли ґратуляції від Головного Уряду УНСоюзу у якім між іншим пишеться: „Ми гордимось Вашим Відділом, який завдяки відданій та наполегливій праці основників-піонерів та Відділових урядовців об'єднав у своїх рядах свідомих українців-патріотів і відіграє провідну ролю, як прикладна організація у Вашій громаді".

На гарно прибраній сцені виступив інструментальний гурток „Кобзарі" під орудою Юліяна Клочинського, який виконав дуже гарно декілька українських пісень. Сольо співав Олесь Продивус, а дует — Дарія і Олесь Продивуси.

По закінченні мистецької програми відбувся обід, який приготовили пані 356-го Відділу. В часі обіду відбулася церемонія многоліття та роздача Ювілейного торта. Присутні співали многая літа в честь Батька Союза, Управі і всім членам Відділу.

Ювілейну програму Т-ва „Карпати" — 356-го Відділу, закінчено національним гимном „Ще не вмерла Україна".

О. Продивус

Відбулися Загальні збори 399-го Відділу УНС „Леви" в Чікаґо

Загальні Збори 399-го Відділу УНС „Леви" відбулися в Чікаґо в дні 25-го січня 1976 р. в Домівці УАСТ „Левів" при 2353 Вест Чікаґо Евеню.

Голова Відділу п. Юрій Косачевич відкрив Збори, привітав присутніх та перевів вибір Президії Зборів. До Президії вибрано: д-ра Ілля Мула — голова, д-р Маріян А. Панчишин — секретар.

За діяльність Управи звітував фін. секретар п. Роман Б.Припхан.Обороти касові у 1975 р. виносили: прибуток — 5,1263.35 дол., видатки — 14.453,19 Сальдо на день Зборів — 810,16 дол. Майже всі витрати зводились до вкладок, пересланих УНС, і вони виносили дол. 14.441-71. Секретар приєднав у 1975 р. 21 членів, з огляду на втрати (виплачені поліси), Відділ збільшився лише на 3 члени і стан його у січні 1976 р. виносив 308 членів.

Крім секретарсько-канцелярійних справ та приєднування членів,секретар полагоджУвав при допомозі д-ра Іллі Мули відновлювання усіх дозволів на продаж папіросів, алькоголевих напоїв, та гру в більярд, бо бара є зареєстрована на 399-ий Відділ УНС „Леви".

Голова та секретар Відділу брали участь у Загальних Зборах Окружного Комітету та у 3-ох ширших сходинах з представниками УНС. На одних із них предсідник УНС п. Йосип Лисогір вручив секретареві відзнаку члена Клюбу Заслужених Союзовців за приєднання 26 членів у 1974 р. За старанням секретаря УАСТ „Леви" одержало від УНС дотацію в сумі 200 дол. На пікніку Окружного Комітету в Палатайні секретар завідував спортовою програмою (коп. м'яч, відбиванка, стукпук) та написав допис про пікнік до „Свободи".

Голова Контрольної комісії п. Зенон Дзядик ствердив, що Контрольна комісія знайшла книговедення у взірцевому порядкУ і тому пропонує уділити абсолюторію уступаючій Управі із признанням.

Нову Управу обрано у старому складі. Голова — Юрій Косачевич, містоголова Яр. Баторфальви, фін. секретар — Роман Б. Припхан, рек. секретар — Володимир Голойда, касир — Роман Михалушко. Контрольна комісія: голова — Зенон Дзядик, члени: Орест Шеремета і Василь Бойко.

Новообраний голова Відділу Юрій Косачевич подякував присутнім за участь у Зборах та за вибір.

Д-р Маріян А. Панчишин

Річні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 230-го Відділу УНС в Янґставні

Янґставн, Огайо. — В суботу, 17-го січня ц.р. тут відбулись Загальні Збори Братства св. Івана Христителя — 230-го Відділу УНСоюзу. Збори відкрив молитвою голова Відділу Михайло Мартинишин і попросив членів, щоб повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих членів. Опісля він прочитав порядок нарад, який було прийнято без змін. Іван Сухар — рекордовий секретар Відділу прочитав протокол з минулорічних Загальних Зборів, після чого голова здав вичерпний звіт з діяльности, яка була пов'язана також з купном землі під будову нового будинку і продажею старих забудувань. Черговим звітодавцем був секретар Відділу Петро Ліщак, який ствердив, що він старався виконувати свої сбов'язки совісно. В звітовому часі він зібрав і переслав до Централі УНС 14,326.67 долярів членських вкладок. Відділ начислює 370 членів, в 1975 р. приєднано 24 нових, 4 члени померли, а 15 відійшли з виплаченими грамотами. Секретар подав також, що багато членів одержали від Головного Уряду і братської каси допомоги і при цій нагоді пригадав, що таки вартує належати до своєї організації, яка помагає членам і спільноті у випадку пстреби. Голова додатково прочитав касовий звіт Клюбу, бо касир і секретар клюбу були перешкоджені і не могли взяти участи у Зборах.

Контрольна комісія в особах: Олекса Рибалт, Іван Ліщак і Іван Сухар, перевівши контролю діловодства ствердила, що книги Відділу і клюбу були ведені добре і поставила внесок уділити абсолюторію уступаючій управі Відділу. Після дискусії і виміни думками, приступлено до вибору нової управи на 1976 рік. До управи увійшли слідуючі особи: Михайло Мартинишин — голова, адв. Михайло Юрчишин — І-й заступник голови, Євген Волошин — 2-й заступник голови, Петро Ліщак — секретар, Іван Ліщак — заступник секретаря, Іван Сухар — рекордовий секретар, Іван Кріль — секретар Клюбу, Микола Панкевич — касир Клюбу; Контрольна комісія: Олекса Рибалт, Іван Бабин, Іван Ліщак, Іван Боровицький; радні: Василь Прокопик, Володимир Пряц, Гриць Курач.Управу заприсяжено головою Окружного Комітету УНС Естелею Волошин. Опісля присутні розмовляли ще при перекусці.

Петро Ліщак
секретар Відділу

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

яке відбулося в четвер, 29-го січня 1976 року в приміщенні Головної Канцелярії УНС в Джерзі Ситі.

Участь у засіданні взяли: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

Засідання відкрив о годині 1:45 по полудні головний предсідник Йосип Лисогір і повідомив, що головний директор для Канади сен. Павло Юзик оправдав свою неприявність та що він саме в дорозі до Парижу, де в імені СКВУ має відвідати Леоніда Плюща. Головний предсідник заповів, що це засідання скликав він для вирішення справи арбітражу спору УНС із фірмою Маскареллі, яка будувала Українську Будівлю, тому що ми вже дістали рішення арбітражної комісії. Крім цієї справи він запропонував вислухати коротких звітів членів Головного Екзекутивного Комітету, обговорення організаційної кампанії та різних справ, як побудови пам'ятника Лесі Українці на „Союзівці". Пропонований порядок нарад прийнято одноголосно після його доповнення точкою про затвердження протоколу з попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету з такими точками:

1. Відкриття;
2. Затвердження пртоколу попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету;
3. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора „Свободи";
4. Обговорення організаційної кампанії;
5. Справа закінченого арбітражу Української Будівлі;
6. Різне;
7. Закриття засідання.

1. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, затверджено одноголосно протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету з 29-го грудня 1975 року.

2. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ"

Звідомлення головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звіту про наступні пороблені вже інвестиційні кроки на підставі рішення чотирочленної Екзекутиви:

Уділено гіпотечної позички:

#1044 48 Omaha Avenue, Rockway Tap., N.J. 9% $26,000.00

Закуплено бонди:

50M Illinois Power Co., 2⅞% due 3/1/76 @ 99.625 $49,803.50
85M Jersey Central Pwr & Lt Co., 2⅞% due 3/1/76 @ 99.420 $84,507.00
25M Portland Gas & Coke Co., 3⅛% due 7/1/76 @ 97.691 $24,425.25
48M Scranton Spring Brook 2⅞% due 3/15/76 @ 99.399 $47,695.68
40M Utah Power & Lt Co., 2¾% due 5/1/76 @ 98.839 $39,527.60
60M El Paso Electric Co., 2¾% due 10/1/76 @ 97.511 $58,506.60
17M Tennessee Gas Transmission Corp., 4¾% due 11/1/76 @ 98.011 $16,661.87

Продано бонди:

	книжкова ціна	ціна продажу
Фірмі Halsey, Stuart & Co.:		
Illinois Power Co. 2⅞% due 3/1/76	$50,007.54	$49,803.50
Jersey Central Pwr & Lt Co. 2⅞% due 3/1/76	85,015.51	84,507.00
Portland Gas & Coke Co. 3⅛% due 7/1/76	25,007.82	24,425.25
Scranton Spring Brook 2⅞% due 3/15/76	47,985.69	47,695.68
Utah Power & Lt Co. 2¾% due 5/1/76	40,007.26	39,527,60
Разом	**$248,023.82**	**$245,959.03**
Фірмі Kidder, Peabody & Co.:		
El Paso Electric Co. 2¾% due 10/1/76	$60,014.75	$58,506.60
Tennessee Gas Trans. 4¾% due 11/1/76	17,005.27	16,661.87
Разом	**$77,020.02**	**$75,168.47**
Всіх бондів разом	**$325,043.84**	**$321,127.50**

Ці бонди продано з втратою $3,916.34, яка виносить біля 6% різниці між книжковою ціною та ціною продажу, а одержану готівку вжито на заплату належної суми будівничій фірмі Маскареллі, згідно з рішенням арбітражної комісії.

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, затверджено одноголосно інвестиційні кроки, що їх предложила засіданню головне касирка Уляна Дячук.

В дальшому головна касирка Уляна Дячук подала у свому звіті наступне:

Основні інформації про фінансовий стан УНСоюзу із кінцем 1975-го року вже помістила „Свобода" в окремій вістці, коли інформувала, що УНСоюз осягнув суму сорок мільйонів долярів майна. Все таки для протоколу повторюю тут і ці та інші інформації.

За допомогою наших відданих секретарів зібрано в грудні минулого року членських вкладок на суму $295,855.74, що було на $25,000 більше, чим у грудні попереднього року. Треба підкреслити, що деякі канадські секретарі прислали були вкладки не тільки за грудень, але і за листопад, а декількох також за жовтень. Завдяки особливим старанням наших секретарів рік 1975-ий дав нам рекордову суму зібраних вкладок $3,013,086.16. Всі прибутки грудня, не включаючи амортизації та сплачених інвестицій, дали суму на $15,500 більшу, чи рік раніше.

Наші грудневі видатки (знова не включаючи амортизації та нових інвестицій) збільшилися на суму $77,084.00 в порівнянні з груднем попереднього року, тому що виплачено в 1975 році майже вдвоє більше, чим рік раніше, за дозрілі вивінувальні грамоти ($88,600 в 1974 році, та $163,700 у 1975 році).

1975-ий рік замкнули ми сумою $40,037,970 майна УНСоюзу, що виказує приріст майна на суму $747,544.06. Рік раніше майно УНСоюзу було збільшилося на $479,000.

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, звідомлення головної касирки Уляни Дячук прийнято одноголосно.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

У 1975-ому році придбали для УНСоюзу секретарі та організатори разом 3,111 нових членів, забезпечених на загальну суму $7,537,000. В тому числі було 883 нових членів деп. молоді із сумою $1,290,000 забезпечення, 1,727 членів деп. дорослих із сумою $3,742,000 забезпечення та 501 акцидентова грамота на суму $2,505,000 забезпечення. В 1975 році видано 144 нові грамоти з виграшами однорічних вкладок кляси P-20 на суму $1,000 забезпечення. Число нових членів за 1975 рік було рекордово низьким від 1946 року, коли УНСоюз придбав був ще менше число нових членів, а саме 2,804.

УНСоюз закінчив 1975 рік із числом 69,149 активних членів, в тому 18,718 в деп. молоді, 44,376 в деп. дорослих, та 6,055 з акцидентовими грамотами. Впродовж звітового року втратив УНСоюз в активному членстві 1,437 членів, на що склалися втрати в деп. молоді — 808 членів, в деп. дорослих — 775 членів і прибуток в акцидентовому забезпечені на 146 грамот. В загальному числі членів, яке включає грамоти виплачені та на безплатному продовженні, втратив УНСоюз за 1975 рік 957 членів, в тому 590 членів втрати в деп. молоді, 513 членів втрати в деп. дорослих, та 146 грамот прибутку в акцидентовому забезпеченні. З 31-им грудня 1975 року нараховував УНСоюз разом 88,112 усіх членів, на що склалися 23,262 члени в деп. молоді, 58,795 дорослих та 6,055 акцидентових грамот.

В часі цього місяця Рекордовий Відділ, крім звичайних робіт зайнятий виготовленням даних до річних звітів для забезпеченевих урядів стейтів та провінцій, в яких УНСоюз веде своє забезпеченеве підприємство.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ОРГАНІЗАТОРА СТЕПАНА ГАВРИША

У звітовому році приєднано 3,111 нових членів. Найкращим у 1975-ому році був місяць грудень, в якому придбано 487 нових членів, забезпечених на суму $1,133,000. Серед Округ були дві Округи (Шамокін і Пассейк), які виконали на 100% свою квоту, сім Округ, які виконали квоти на 75 або більше відсотків, дванадцять Округ, які виконали квоти на 50 і більше відсотків, а сім Округ на менше, як 50%. Однока Округа в Ст Луїс, яка має 6 Відділів, не придбала в 1975-ому році ніодного члена. Відділи, які не є об'єднані Округами, а таких Відділів є 20, виконали свої квоти разом на 87 відсотків.

В змаганнях за найвищу суму забезпечення Округа Клівленду вибилась на перше місце із забезпеченням нових членів на суму $826,000, а дальші місця зайняли: Філядельфія — $821,500, Нюарк — $556,500, Чікаґо — $505,000 і Ню Йорк — $488,000. В змаганнях за найбільше число членів Філядельфія зайняла перше місце із 342 новими членами, а дальші місця зайняли: Ню Йорк — 276, Чікаґо — 237, Клівленд — 231, та Нюарк — 200. Були тільки три Округи, Бостон, Рочестер і Вунсакет, в яких не було ніодного Відділу, який не оприєднав би хоч одного нового члена у 1975-ому році. Серед Відділів було 99 таких, які не приєднали в звітовому році ніодного члена. В Канаді на 66 Відділів було таких 21 Відділів без одного нового члена.

В 1975-ому році були засновані два нові Відділи: 380-ий Відділ в Орляндо, Флорида (організатор Степан Ковальчук), та 162-ий Відділ ім. сотника Гриця Голинського при Українському Світовому Об'єднанні Гуцулів з осідком у Філядельфії, до якого вступили на початку вже 40 нових членів.

Серед організаторів було 6 осіб, які придбали по 50 і більше нових членів і стали членами Клюбу П'ятьдесятників, 24 особи, які приєднали по 25 і більше членів і стали членами Клюбу Заслужених Союзовців, та 79 осіб, які придбали по 10 і більше нових членів та стали членами Клюбу Будівничих УНСоюзу. Жінок було 19, які приєднали 25 і більше нових членів, та 14, які приєднали по 10 і більше членів. Разом до згаданих Клюбів належать 33 жінки.

Серед Відділів було 119, які приєднали по 10 і більше нових членів. Найкращими Відділами були: В. 240 у Клівленді (секретар М. Кіґічак) — 70 членів, В. 242 у Фреквіл (секретар Й. Чабан) — 56 членів, В. 340 в Нюарку (секретар Софія Оріховська) — 52 члени, В. 94 в Детройті (секретар Р. Татарський) — 51 член і В. 153 у Філядельфії (секретар інж. І. Скіра) — 46 членів. В акції студентів забезпечилось 79 нових членів на загальну суму $379,000 (на суми $3,000 і вище кожний), а в акції організаторів, які будуть брати участь в льосуванні нагород ($1,000, $500, $300 та сім по $100) закваліфікувались до цієї льотерії 78 осіб.

Почесні плякети серед Округ одержать: Клівленд за найвищу суму забезпечення, Шамокін за найкраще відсоткове виконання квоти і Філядельфія за найбільше число нових членів. Серед жінок-організаторок отримають відзначення та нагороди: Софія Оріховська (В. 340) за найбільшу суму проданого забезпечення (Енциклопедія Українсознавства), Анна Гарас (В. 47) за друге місце в найбільшій сумі забезпечення (Історія України — Грушевського) та за найбільше число приєднаних нових членів (книжку д-ра Луціва — Василь Стефаник, або книжку ред. А. Драгана — Лука Мишуга). В Клюбі Заслужених Союзовців задержали вже 15-ий рік своє членство Петро Головачук, Михайло Фединишин і Степан Гавриш. До десятого року членства дійшла тільки одна особа, Анна Гарас, якій буде вручений за це золотий годинник.

З найновійших праць, якими займався Організаційний Відділ, було пошукування за обласними і постійними організаторами та висилка 4,000 стінних календарів.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК

В роках 1976-1985 було б побажаним встановити декаду жінок і в ній закликати до більшої участи в організаційній праці УНСоюзу всіх жінок — членок УНСоюзу, а також членок українських жіночих організацій, з якими ми повинні б нав'язати якнайтіснійшу співпрацю. На 1976 рік треба остаточно устійнити дату відкриття пам'ятника Лесі Українці на „Союзівці". Таке посвячення могло б відбутися з численною участю членства і Головного Уряду УНСоюзу при кінці травня, коли буде кінчитися річне засідання Головного Уряду УНСоюзу. В членській кампанії 1975 року я сама приєднала 11 нових членів, а крім того на кожному кроці і в кожному виступі пропаґувала членство та забезпечення в УНСоюзі.

В дискусії, яку відкрито над цим звітом, взяли участь: головний предсідник Йосип Лисогір, головна касирка Уляна Дячук та заступник головного предсідника д-р Іван Флис. Узгіднено договоритися спершу про дату закінчення праці над пам'ятником, а тоді устійнити дату його відкриття з адміністратором „Союзівки" Володимиром Квасом.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис за-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, які — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Катруся і Денис Пищимуха, діти Мохайла і Христі Пищимуха, нові члени 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстед, Н. И.

Аріядна, Андрій, Діяна і Дам'ян Нички, діти Олександри і д-ра Богдана Ничків з Форт Маєрс, Фльорида, члени 455-го Відділу ім. Лесі Українки в Ню Йорку.

Роберт Гаролд Міськевич, син Роберта і Сенді Міськевичів, новий член 114-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Іл.

Сузанна Кляра Федаш, внука Теодора і Марії Федашів, нова членка 266-го Відділу УНСоюзу в Амстредам, Н. И. Маленьку свою першу внучку вписали дідо і бабуня в члени УНСоюзу.

Джек Чумадевський, син Лідії та Петра Чумадевських, новий член 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Арлена Чумадевська, доня Лідії та Петра Чумадевських, нова членка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

153-ій Відділ УНС ім. Луки Мишуги у Філядельфії відбув Річні збори

Філядельфія, Па., (с.г.). — Тут в неділю, 1 лютого ц.р. з залі Дому УНСоюзу відбулися Річні загальні збори 153 Відділу імені Луки Мишуги, який є найбільшим Відділом в Пенсильвенійському стейті, коли брати під увагу стан його членства.

Наради відкрив голова, головний радний Іван Одежинський привітанням присутних членів, а відтак зарядив вибір президії для переведення зборів. Президію обрано в особах д-р Богдан Гнатюк — голова (головний контролер УНС) і директор Микола Прасіцький — секретар. Подякувавши за вибір д-р Богдан Гнатюк запросив до президії присутнього на залі головного організатора УНС Степана Гавриша, зарядив вшанування померлих членів, а відтак приступлено до звітів управи і Контрольної комісії.

Зі звітів голови Івана Одежинського, секретаря інж. Івана Скіри і касира дир. Миколи Прасіцького присутні члени довідалися про многогранну працю, яку Відділ провадив на протязі звітового часу. За словами Івана Одежинського він дбав про ріст членства у Відділі і на протязі року придбав 34 члени до свого, і 23 членів до інших Відділів. Він також репрезентував Відділ на різних імпрезах громадських установ міста Філядельфії. Секретар інж. Скіра вичерпно інформував про рух членства у Відділі та збірку членських вкладок. За його словами Відділ на 1-го січня 1976 року начисляв 727 членів від яких в звітовому році зібрано 44,263.47 долярів членських вкладок. Він висловив подяку заступникові секретаря мґр Богданові Артимишинові за поміч в праці, як в збиранню членських вкладок, так і приєднуванню нових членів. Також він висловив подяку дир. Прасіцькому за точне збирання вкладок від членів в канцелярії Союзового Дому. Звітуючи про зібрані вкладки касир дир. Микола Прасіцький додав до звіту секретаря, що до Відділової каси на протязі року зібрано 394.95 долярів. Відділові гроші переховуються в українських банках. За Контрольну комісію вичерпний звіт зложив Михайло Гісь при чому заявив, що книговодство є ведене чітко і він є згідний з звітом заподаним членами уступаючої Управи, про чому поставив внесок на уділення абсолюторії з признанням. Над звітами членів управи відбулася коротка річева дискусія, а відтак голова президії д-р Б. Гнатюк запросив до слова Степана Гавриша, який висловив подяку членам Управи за гармонійну співпрацю, а головно за нових членів, яких Відділ придбав аж 46 з чого секретар інж. Іван Скіра мав придбаних 10, мґр Б. Артимишин 4 а решту придбав голова Іван Одежинський. С. Гавриш коротко поінформував присутніх про загальну працю цілости УНСоюзу в минулому році і про пляни на біжучий рік. По коротких запитах в загальних Союзових справах до д-р Богдана Гнатюка і Степана Гавриша, на внесок Михайла Гісяя уділено уступаючій Управі абсулюторію, а відтак приступлено до вибору Управи на 1976 рік яку обрано в складі: Іван Одежинський — голова, проф. д-р Богдан Гнатюк — заступник голови, інж. Іван Скіра — секретар, мґр Богдан Артимишин — заступник секретаря, директор Микола Прасіцький — касир і д-р Андрій Шуль — член Управи. Контрольну комісію очолив Михайло Гісь, а членами обрано Тадея Намаку і Володимира Вовнянку.

В імені новообраної Управи голова Іван Одежинський подякував всім за довіря, запевнив, що дальше буде працювати для розбудови Відділу, який заложив тому 22 роки, запевнив головного організатора Степана Гавриша, що придбає цього року 100 нових членів для УНСоюзу, а відтак запросив всіх присутніх на перекуску, яку приготовив секретар Відділу.

Іван М. Катромбон, новий член 349-го Відділу УНСоюзу в Менвіл, Н. Дж. Вся родина Катромбон є членами УНСоюзу.

Петро Андрій Курилів, син Ігоря та Валентини Курилів, новий член 439-го Відділу УНСоюзу в Судбури, Онтаріо. Петра обдарував студійною грамотою його дідусь Василь Курилів, який посилав свого сина Ігоря (батька Петра) на курси українознавства на „Союзівку". Там і навчився батько Петра робити бандури, після чого став він інструктором виробу бандур, як також зорганізував в Судбурах групу бандуристів. На фото малий Петро з бандурою — майбутній бандурист.

Джан Бек, новий член 83-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Малого Джана, як теж трьох інших своїх внуків записала в члени УНСоюзу бабця пані Софія Сереєв.

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО В ГЛЕН СПЕЙ У 200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ

Глен Спей (А.О.) — Громадська Рада Українського Села в Глен Спей відзначатиме 200-річчя Америкaн. Революції та 100-річчя українського поселення в ЗСА, концертом української музики й танцю в суботу, 15-го травня, о годині 3.30 по полудні, у великій залі Пітіян Кемп у Глен Спей.

На запрошення Громадської Ради промовцем на тій імпрезі буде стейтовий сенатор Едвін Мейсон.

В програмі концерту: хор „Думка" — диригент Семен Комірний, танцювальний ансамбль „Верховинці" — хореограф Олег Ґенза, меццосопрано Христина Осадца-Павксіс, балеріна Ізя Павлюк, піяністи Рома Грабарчук та Франк Шварц. Акомпаньює хорові й солістці Джон Ван Баскірк.

Українська імпреза знаходить дуже прихильний відгук в доокопичних містах Монтісело, Мілтавн, Порт Джервіс.

Квитки до набуття в крамницях „Арка" і „ЕКО" в Ню Йорку та у п. Григорія Журавля в Глен Спей.

Нова секретарка 448-го Відділу УНС „Самопоміч" на Лясаль

Ольга Плешкевич

Микола Перейма

В суботу вечором, 28-го лютого 1976 р. відбулись річні збори 448 Відділу УНС у домі довголітнього секретаря того Відділу М. Перейми при вул. 682 „Бішоп Павер булевард на Лясаль. Збори відбулись у приявності головної радної УНС п-і Т. Мороз.

Бувший секретар того Відділу п. М. Перейма передав секретарство 448 Відділу п-і Ользі Плешкевич, бо уважає, що новообрана секретарка того Відділу має більше можливостей працювати для поширення членства Відділу. Пан Перейма залишився заступником секретаря й на початок сам зорганізував трьох членів та приобіцяв співпрацювати з новою секретаркою та іншими членами Управи. До новообраної Управи увійшли: голова — Михайло Карпінський, заступник голови — Володимир Шеремета, секретарка — Ольга Плешкевич, заступник секритарки — Микола Перейма, касирка — Ліна Майборода. Контрольна Комісія: Василь Майборода і Марія Перейма.

Новообрана секретарка 448 Відділу п-і Ольга Плешкевич є дочкою бувшого голови „Самопомочі" на Лясаль покійного вже бл.п. Петра Ракубовчука, який був першим з тих, що старався, щоби за його головства приєднати „Самопоміч до УНС. Це сталося 1-го липня 1967 року й того дня створено новий союзовий Відділ „Самопоміч" ч. 448, який складається переважно зі старших осіб.

Надіємось, що нова енергійна секретарка того Відділу п. Ольга Плешкевич постарається відмолодити цей Відділ новими членами чого бажаємо її від щирого серця, а п. Миколі Переймі та його дружині Марії складаємо щиру подяку за гостинність в їхній хаті та надзвичайно цінну допомогу у переорганізуванні Відділу для добра й росту членства УНСоюзу.

Т. Мороз

Загальні збори 277-го Відділу УНС б-ва св. Ів. Хрестителя в Гартфорді

Гартфорд, Конн., (с.г.). — В неділю 15 лютого ц.р. тут в залі УНДому відбулися 66 з ряду Річні Збори Б-ва св. Івана Хрестителя, 277 Відділу, в яких взяло участь 27 осіб.

Збори відкрив голова Відділу Володимир Василенко, привітав присутніх членів, а також головного організатора Степана Гавриша і зарядив вшанування померлих членів, а головно померлого члена Управи Відділу Мусія, а відтак була вибрана президія для переведення зборів.

Зібрані члени Відділу одноголосно вибрали головою президії Олександра Рудзінського, а секретарем Якова Несторука. Також до президії був запрошений заслужений союзовий і суспільно-громадський діяч інж. Осип Бандера. Подякувавши за довіря, голова президії А. Рудзінський покликав до звіту членів уступаючої Управи Відділу. Першим звітував голова Володимир Василенко, який коротко зясував працю цілости Відділу. За його словами члени Управи Відділу були активні в всіх ділянках громадської і Союзової праці. В звітовому часі члени Управи 3 рази були учасниками нарад Округи Ню Гейвен, які відбулися в різних місцевостях стейту Коннектикат. Рекордовий секретар Яків Несторук відчитав добре опрацьований писемнийз віт про діяльність його ділянки у Відділі, а при тому вказав на корисну працю УНСоюзу і висловив повне довіря діючому проводові — Екзекутиві УНСоюзу.

Про рух членства і фінансові справи обширно інформував присутніх фінансовий секретар Семен Кравець. Він відмитив, що зібрав на протязі року 22,722.04 долярів членських вкладок до УНСоюзу, а також приєднав за цей час 10 нових членів і брав участь у нарадах Відділу і Округи Ню Гейвен.

За Контрольну комісію вичерпний звіт зложив голова Тимішин Мельник, заявляючи, що книговодство Відділу є ведене чітко і правильно, тому і запропонував, уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням. По звітах Управи і Контрольної комісії відбулася довга дискусія в якій дискутанти жадали точного вияснення про розмежування фондів Відділової каси і фондів запомогової каси — каси хорих до якої належить біля 40 членів. Для конкретного полагодження цієї задавненої справи, обрано тричленну Комісію, яка на протязі 6 місяців розгляне цю справу.

Запрошений до слова головний організатор Степан Гавриш в першу чергу висловив признання членам Управи Відділу за гармонійну співпрацю з Головною Канцелярією УНСоюзу, а відтак коротко заторкнув ріжні ділянки праці цілости Союзу в минулому 1975 році і заподав організаційний плян на біжучий рік. Він згадав, що Відділ поніс втрати в членах в минулому році і тому повинен цього року придбати додаткових 25 членів. По запитах до Степана Гавриша і відповідях, приступлено до вибору Управи яку обрано в складі: Володимир Василенко — голова, Мединський — заступник голови, Семен Кравець — фінансовий секретар, Яків Несторук — рекордовий секретар, Петро Дутка — касир, Василь Куцман — заступник секретаря і інж. Осип Бандера і Василь Дерлиця — члени Управи. Контрольну комісію як голова очолив Тиміш Мельник, а членами обрано Володимира Гука і М. Колінського.

Переобраний голова Володимир Василенко подякував в імені новообраної Управи за довіря, як також голові Президії А. Рудзінському за річеве переведення зборів і запевнив головного організатора УНС Степана Гавриша, що Відділ виконає призначену квоту нових членів до кінця року. На закінчення зборів запросив всіх присутніх на традиційну перекуску під час якої дальше були дискутовані Союзові справи.

375-ий Відділ УНС у Філядельфії відбув Загальні збори

Філядельфія, Па., (с.г.). — В неділю, 11 січня, ц.р. тут в залі канцелярії Окружного Комітету Філядельфійської Округи, відбулися загальні річні збори 375 Відділу УНС Т-ва Дмитра Вітовського, які відкрив молитвою Союзовий піонер голова Відділу Василь Василюк і заподав порядок нарад, який прийнято без змін. На прохання присутніх членів зборами проводив Василь Циган як предсідник, а протокол писав секретар Петро Тарнавський. Він також прочитав протокол з минулорічних загальних зборів, який прийнято без поправок, а відтак приступлено до звітів Управи і членів Контрольної комісії. Голова Відділу сказав, що був в контакті весь час з іншими членами Управи, а головно з секретарем і касиром, які на його думку ведуть зразкову працю і за це висловив подяку П. Тарнавському і І. Данківському. Слідуючим звітодавцем був секретар Відділу Петро Тарнавський, який обширно інформував про загальну працю Відділу, як рух членства та збірку членських вкладок. Він повідомив, що в звітовому часі придбано 21 нових членів з яких 11 придбав касир Іван Данківський, а він сам придбав 10 нових членів. Відділ на 31 грудня 1975 року нараховував 358 членів. Також він інформував, що займає пост голови Філядельфійської Округи, яка в звітовому часі 10-й раз з ряду зайняла перше місце між всіма 30-ма Союзовими Округами. Запрошений до звіту касир Іван Данківський вичерпно інформував про касові операції. За його словами Відділ зібрав і переказав до канцелярії УНС 18,111.45 долярів, а загальне майно Відділу, який був зорганізований 49 років тому, виносить 1,626.45 долярів. Також він виконує обов'язки касира Окружного Комітету, а при тому є активним в багатьох суспільно-громадських і ветеранських організаціях. За Котрольну комісію звітував голова Василь Циган, який повідомив присутних, що підчас переведеної контролі, в присутности контролерів Миколи Бачари і Михайла Попика, знайдено, що книговодство Відділу є ведене взірцево як у секретаря так і касира. В імені Контрольної комісії він поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням. По короткій річевій дискусії обрано Управу Відділу на 1976 рік в складі: Василь Василюк — голова, Маріян Коженьовський — заступник голови, Петро Тарнавський — секретар, Іван Данківський — касир. Контрольну Комісію очолив Василь Циган, а Микола Бачара і Михайло Попик обрані як члени.

Присутний на нарадах головний організатор УНС Степан Гавриш привітав переобрану Управу Відділу від Екзикутивного Комітету, побажав успішної праці в біжучому році, а при тому дякував і за гарно проведену працю Відділом в минулому році. Спеціяльно дякував за придбаних 21 членів Відділом, і прохав о виконання квоти на 1976 рік. Відтак він коротко інформував присутніх про працю цілости УНС у всіх його ділянках. Присутні Союзовці мали ряд питань до представника Екзекутивного Комітету, а відтак приступлено до точки внесків і побажань, де на внесок Теодора Рака ухвалено виплатити з Відділової каси 50 долярів на Фонд Оборони України.

Закінчуючи наради, голова Василь Василюк зложив всім подяку в імені новообраної Управи за довіря, а відтак запросив всіх на перекуску приготовану секретарем Відділу.

Загальні збори 48-го Відділу УНС в Редінґу, Па.

Редінґ, Па., (с.г.). — В неділю, 1 лютого ц.р. 48 Відділ УНС Т-во Тараса Шевченка в Редінґу, Па. відбув дванадцяті з ряду Річні збори в залі Українського Горожанського Клюбу. Збори відкрив голова Відділу Микола Дубик, який привітав присутних на залі членів, а між ними і головного організатора УНС Степана Гавриша, якого і запросив до почесної президії, а відтак заподав денний порядок нарад. На прохання присутніх, зборами проводив голова Микола Дубик, а протокол писав секретар Степан Івасєчко. За пророблену працю Відділом в звітовому році звітували голова М. Дубик, секретар С. Івасєчко і голова Контрольної Комісії Михайло Федів. Микола Дубик говорив про загальну працю Відділу, який є активним в громадській праці, про свято — пікнік приготований Відділом і співпрацю з секретарем. Степан Івасєчко заподав вичерпний звіт про рух членства, збірку членських вкладок, приєднування нових членів, приготування вже згаданого Відділового свята — пікнику. Він заподав, що зібрав для УНС 4,900 дол. вкладок, а для Відділу 49.00 дол. і тимсамим Відділова каса, за 12 років існування, вже перейшла 500 долярів. Голова Контрольної комісії Михайло Федів заявив, що під час переведеної контролі знайдено всі прилоги згідно звіту заподаного секретарем Відділу. Він також сказав, що касові книги є ведені взірцево, господарка Відділу є дуже добра і тому поставив внесок на уділення уступаючій Управі вотум довіря з признанням.

По звітах присутні члени Відділу, яких було 22-ох, провели річеву дискусію над працею уступаючих членів Управи, а при тому обговорено і плян праці вже на біжучий рік. По уділенню абсулюторії приступлено до вибору Управи на 1976 рік яку обрано в особах: Микола Дубик — голова, мґр Ірина Цап — заступник голови, Стефан Івасєчко — секретар, пані Софія Дубик — заступник секретаря, Стефан Павлик — касир. Контрольну комісію очолив Михайло Федів, а членами обрано Михайла Лучкова і Ігоря Цапа.

З черги переобраний голова Микола Дубик подякував в імені обраної Управи за довіря і запросив до слова Степана Гавриша, який в першу чергу зложив найкращі побажання вибраній Управі, а відтак коротко поінформував присутніх про загальну працю цілости УНСоюзу. Він також відмітив позитивну працю Управи Відділу вказуючи на те, що Відділ, який він зорганізував тому 12 років, гарно розвивається, а доказом є понад 120 членів Відділу. Також майно Відділової каси перейшло 500 долярів за так коротки час. Це говорить про віддану працю секретаря Відділу Степана Івасєчка, якому висловив подяку і признання від Екзекутивного Комітету УНСоюзу. По доповіді Степана Гавриша присутні члени ставили питання в яких заторкнули ріжні ділянки Союзової праці. Після відповідей на питання, голова Відділу Микола Дубик подякував усім за участь в нарадах і запросив усіх до спільної перекуски, під час якої дальше продовжувались дискусії на Союзові теми.

Над свіжою могилою

Дня 17-го березня помер у шпиталі після тяжкої недуги бл. п. Іван Миронович Несенюк. Його похоронено 20-го березня на українському цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку з участю біля сотні осіб. Присутніх було запрошено на поминальний обід, під час якого з короткими прощальними промовами виступали А. Гудзовський, В. Григоренко, В. Кирейко, Кейс, Ганчук та інші. При обіді зібрано 400 дол. пожертв на Духовну семінарію і на прес. фонд „Укр. Вістей".

У Ню Йорку, в катедрі св. Володимира в неділі 21 і 28 березня відправлено панахиди за спокій душі бл. п. І. Несенюка. Похоронами опікувався брат покійного Веніямин Несенюк.

Покійний народився в селі Сейлово на Київщині в 1899 р. Брав участь у боротьбі за незалежність України, пережив арешт і заслання в концтаборі. На еміґрації брав активну участь у політично-громадській праці, як член УРДП, ДОБРУС-у та інших організацій, а також як довголітній уповноважений „Українських Вістей".

Бл. п. Іван Несенюк був добрим українцем, зразковим громадянином і щирою гуманною людиною, яку всі поважали. Перейшовши тяжкі поневіряння під комуністичним режимом, Покійний зумів зберегти свої моральні якості і залишився порядною і релігійною людиною.

А. Гудовський

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі ст. 4-ої)

явив, що він не має нічого нового до звітування від попереднього засідання, яке відбулося місяць тому.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Наша імпреза 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення в цій країні, яка відбудеться 21-го та 22-го лютого в Шамокіні, вже нележно підготована: праця іде в призначеному комітеті, визначено склад Почесного Комітету, відбулось декілька нарад комітетів, розвішано афіші по містах Пенсильванії та розіслано вже пресові повідомлення, приготовлюється спеціяльні передачі по радіо зі співом і музикою тих, що будуть виступати на імпрезі, а продаж квитків на обидва вечори проходить задовільно. З продажу квитків можна дістати максимально $11,000, а кошти спровадження учасників, головно двох груп: танцюристів під керівництвом Іванки Драґінди та бандуристів з Віндзору, будуть великі, так що видатки переступлять суму $10,000. Ред. Ігор Длябоґа їздив до Шамокіну, щоб призбирати матеріяли про цю колиску УНСоюзу для спеціяльної програмки святкувань. Деякі осередки, в тому Аллентавн, Мек Аду і Джерзі Ситі, плянують організування поїздок автобусами на один із цих двох вечорів. Із плянуванням другої імпрези для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення почекаємо до часу, коли матимемо вислід — успіх, чи невдачу з імпрези в Шамокіні.

В доповненні до звідомлення головного предсідника Йосипа Лисогора заступник головного предсідника д-р Іван Флис поінформував, що Ню Йорк та його метрополія заплянував великі святкування 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення, включно з імпрезою, яка мала б відбутися в залі Ситі Сентер 17-го жовтня 1976.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА АНТОНА ДРАГАНА

Видавництво „Свобода" підготовляється до остаточного перенесення до Української Будівлі. Зі старих машин немає в пляні нічого переносити до нового приміщення, але ще у випадках наглої потреби буде „Свобода" ними користуватися в старому будинку. Альманах УНСоюзу вже готовий до друку. Його назва „Американське Чудо". Він матиме 259 сторінок тексту, поділеного на чотири головні розділи: Америка за 200 років із знимками та інформаціями про всіх президентів ЗСА і з її конституцією, Наші перші поселенці, Українські дисиденти, та Різне. „Свобода" за звітовий час багато причинилася до успіхів збіркової кампанії УККА та успіхів членської кампанії і віддала багато місця недавній номінацій нашого головного радного д-ра Мирона Куропася на спеціяльного дорадника президента Джералда Форда. До важливих і критичних в дану пору справ належать справи притягнення до активности молодих людей, яких нам потрібно, справа Української Католицької Церкви та справа Леоніда Плюща.

4. ОБГОВОРЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Головний організатор Степан Гавриш представив до затвердження плян річних зборів Окружних Комітетів та участи в них членів Головного Уряду. Він теж поінформував, що приготовляє матеріяли для доповідей цих головних урядовців та пореговорює з Окружними Комітетами в справах переведення в їхніх осередках секретарсько-організаторських курсів.

Після дискусії узгіднено та затверджено плян зборів Окружних Комітетів та учасників їх — членів Головного Уряду (гляди залучник). Також вирішено не плянувати покищо центрального секретарсько-організаторського курсу на „Союзівці" у 1976 році, з огляду на перевантаження цього року імпрезами 200-річчя та 100-річчя, хиба що були б затверджені і випущені нові кляси забезпечення УНСоюзу, що вимагало б інструктажу секретарів та організаторів про ці нові роди забезпечення.

5. СПРАВА ЗАКІНЧЕНОГО АРБІТРАЖУ УКРАЇНСЬКОЇ БУДІВЛІ

Головний предсідник Йосип Лисогір відчитав листа з 22-го січня 1976 (гл. залучник), що його прислав адвокат Теодор Гайзер, який заступав УНСоюз (Українську Будівлю) перед Арбітражною Комісією, з інформаціями про рішення Арбітражної Комісії та його оцінкою. Арбітраж признав будівничому суму $472,509 в додатку до досі незаплеченої решти за будову в сумі $285,505, а Українській Будівлі признав як зворот втрат за спізнення будови $55,616. Адвокат у своєму листі дораджував заплатити будівничому суму $702,395 (це сума $472,509 плюс $282,505, поменшена сумою $55,616), бо вона є значно меншою від вимог будівничого, та уповноважнити його внести апеляцію проти признаної суми $427,350 „субконтракторам", бо це, на його думку, противиться всім рішенням арбітражів у подібних справах.

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Іван Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено одноголосно виплатити фірмі Йосиф Маскареллі суму $702,398 чеком з датою 2-го лютого 1976 через адвоката Теодора Гайзера.

Також затверджено одноголосно на пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, виплату суми $57,343.02 адвокатові Теодорові Ґайзерові за його працю в арбітражі та зв'язані з нею видатки.

На внесок заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що його піддержав головний секретар Володимир Сохан, вирішено одноголосно прийняти пропозицію адвоката Гайзера, щоб він вніс апеляцію і заступав у ній УНСоюз (Українську Будівлю) за ціну $3,000 у випадку прогри, або за 25 відсотків від виграної повної суми, чи її частини із присудженої арбітражем суми „субконтракторам".

ІНФОРМАЦІЇ ПРО СТАН ВИНАЙМУ ПРИМІЩЕНЬ В НОВОМУ БУДИНКУ

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що в Українській Будівлі остало до винайму півтора поверху, та що на підставі дотеперішніх контрактів винайму можна сподіватися в 1976 році чиншу в сумі $980,000. В 1975 році одержав УНС з винайму приміщень і за паркування $589,148.47. У 1977 році, коли чинш виноситиме кругло $1,300,000, а кошти вдержування Української Будівлі $825,000, включно з відсотками від чужих позичок, залишиться чистого прибутку $475,000, які дали б УНСоюзові вже 5.5% від інвестованої в Українську Будівлю суми.

Свої інформації закінчив головний предсідник Йосип Лисогір оглядом винайймлених приміщень та даними про кандидатів на нових льокаторів Української Будівлі. Він теж повідомив, що в місті ідуть переговори про побудову ще одного будинку на 20 до 25 поверхів із бюровими приміщеннями з огляду на великий попит на них у Джерзі

6. РІЗНЕ

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що досі виявили бажання мати в себе чергову Конвенцію УНСоюзу міста Піттсбург та Детройт. Рішення про місце чергової Конвенції повинно винести цьогорічне засідання Головного Уряду.

Головний організатор Степан Гавриш представив справу вакаційного обласного організатора Евгена Іванціва, якому задержано виплату трьох останніх чеків його організаторської платні, тому що він не проявив вимаганої праці та не здавав за цей час звітів. За всі три місяці праці Евгена Іванціва на пості обласного організатора він приєднав 13 нових членів, з яких вже 4 суспендовано, а залишилося активними тільки 9. Головний предсідник Йосип Лисогір ствердив, що Євген Іванців мав опрацьований плян праці, але не працював згідно з цим пляном, а вже від 5-го серпня не проявив жадної діяльности та не здавав звітів. На внесок заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що його піддержала головна касирка Уляна Дячук, вирішено відмовити вимогам Євгена Іванціва заплатити йому за ці три тижні платню і в листі до нього повідомити його про наше рішення та причини такого рішення.

Головний організатор Степан Гавриш поінформував про листа, що його він отримав від співака-бандуриста Володимира Луціва з пропозицією відбуття концертів при нагоді зборів Округ. Після короткої дискусії, в якій висловлено думку про нереальність такого пляну з огляду на кошти і малу фреквенцію на зборах Округ, вирішено відповісти Володимирові Луцеву, що УНСоюз не може прийняти його пропозиції.

Головний редактор Антін Драган запропонував поцікавитися можливістю заснування Відділу УНСоюзу при Об'єднанні Демократичної Української Молоді.

На внесок головної касирки Уляни Дячук, що його піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний предсідник закрив засідання о год. 5:30 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

УКРАЇНСЬКІ РАДІОПРОГРАМИ, ЯКІ ПЕРЕДАЮТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УНСОЮЗ

Місцевість Керівник Адреса Телефон	Стація Хвилі	День і година передачі
БОСТОН, Масс. "Українська Радіогодина" Керівники - Іван Кезмур і Степан Сідлярчук Диктори - Роман Дановець, Леся Струк, Анна Роик, Орися Станчак, Анна Баран, Лариса Діяк 15 Murray Hill Rd. Roslindale, Mass. 02131 Tel: (617) 327-4012	WUNR 1600 Brookline	Кожної неділі год. 5.30 - 6.30 вечора
БУФФАЛО, Н.Й. "Українська Радіопрограма" Керівник - Василь Шарван 701 Fillmore Avenue Buffalo, N.Y. 14212 Tel. (716) 895- 0700	WHLD & WHLD AM 1270	Кожного дня год. 2.15 - 3.15 субота 2.00 - 3.30
ВІЛЛІМАНТИК, Конн. "Українські мельодії" Керівник - Михайло Тимків Woodland Drive Box 53 Willimantic, Conn. 06226 Tel. (203) 423- 1621	WILI 1400	Кожної неділі год. 12 - 1 полудня
[illegible], Огайо Радіо-Програма ОУВФ Керівник - Степан Зорій "WXEN" - Station of the Nations 2644 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio Tel. (216) 696- 4444	WXEN - FM	Кожного понеділка, середи, пятниці і неділі год. 2.00 - 3.00 по полудні
ПІТТСБУРГ, Па. Керівник - інж. Михайло Комічак Gateway Towers, Suite 200 Gateway Center, Pittsburgh, Pa. 15222 Tel. (412) 281-1900	WPIT-730 & WPIT-FM 101.5	Кожної неділі год. 1 - 1.45 по полудні год. 6 - 6.30 вечора
ТОРОНТО, Онт. /Канада/ " Пісня України" Керівник - Прокіп Наумчук Диктори - Вікторія Наумчук, Оленка Глібович Надія Куца P.O. Box 92, Station "D" Toronto 9, Ont. M6P 3J5 Tel: (416) 532-4262	CHWO- AM 1250	Кожного дня від понеділка до пятниці, год. 6.30 вечора, у суботи і неділю год. 4.30 по пол.
ТОРОНТО, Онт. /Канада/ "Прометей" Керівник - пані Женя Менделюк 92 Lavinia Avenue Toronto, Ont. Tel: (416) 531- 9991	CHIN FM- 101 & AM- 1540	Кожної пятниці год. 1 - 2 по полудні
ДЖЕНКЕНТОВН, Па Радіопрограма Визвольного Фронту Керівник - д-р Богдан Сілецький Дикторка - панна Галина Воляник і Ігор Кушнір Benson East Jenkintown, Pa. 19046 Tel. (215) 927-0134	WIBF-FM 104- FM	Кожного вівтірка і четверга год. 6.00 - 6.30 вечором
ЧИКАҐО, Іл. "Українська Спортова Програма" Керівник - Раман Дублянниця 1440 N. Kolin Chicago, Ill. 60651 Tel: (312) 342-9351	WOPA	Кожної суботи год. 2.30 - 3.00 по полудні
ЧИКАҐО, Іл. " Українські Мельодії" Керівник - Василь Іващук 3254 N. Central Park Chicago, Ill. 60618 Tel: (312) 588-3814	WSBC	Кожної суботи год. 8.00 - 8.45 вечора
ЧИКАҐО, Іл. "Українська вечірня Трибуна" Керівник - Василь Палагнюк 4929 N. Milligan Avenue Chicago, Ill. 60630 Tel: (312) 774-7024	WOJO FM-105	Кожний понеділок год. 8.00 - 9.00 вечора
ЧИКАҐО, Іл. "Програма Самбірських" Керівник - пані Люся Самбірська 2243 W. Thomas Chicago, Ill. 60622 Tel: (312) EV4-5348	WEDC	Кожної п"ятниці год. 7.00 - 8.00 вечора
ЧИКАҐО, Іл. Програма Православної Катедри св. Володимира Керівник - Микола Козюра 2238 W. Cortez Chicago, Ill. 60622 Tel: (312) 693-3695	WOPA	Кожної суботи год. 2.00 - 2.30 по полудні
ЧИКАҐО, Іл. Програма католицької парафії св. Володимира і Ольги "Недільні Дзвони" Керівник - о. Маріян Бутринський 2245 W. Superior Street Chicago, Ill. 60612 Tel: (312) 829-5209	WOJO FM-105	Кожного четверга год. 9.00 - 10.00 вечора
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. ім. Володимира Блавацького Керівник - пані Евдокія Дичко- Блавацька 4933 N. Hatchinson Street Philadelphia, Pa. 19141 Tel: (215) 329-1644	WTEL 860-AM	Кожної суботи год. 8.00 - 9.00 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. ім. Тараса Шевченка Керівник - мґр. Мирон Утриско 2222 Brandywine Street Philadelphia, Pa. 19130 Tel: (215) 567-3186	WTEL 860-AM	Кожної суботи год. 9.00 - 9.30 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Радіопрограма Марії Ганусей Керівник - Марія Ганусей 244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123 Tel: (215) 627-3093	WTEL 860-AM	Кожної суботи год. 10.00 - 11.00 рано
ЮТИКА, Н.Й. Українська Радіо-програма Керівник - М. Ґотман Дикторка - пані Катерина Ґотман P.O. Box 950 Herkimer, N.Y. 13350 Tel: (315) 866-3939	WIBX 950	Кожної суботи год. 12.15 - 1.15 по полудні
ДЕТРОЙТ, Мич. "Душа України" Керівник - пані Анастазія Бокер Booth Broadcasting Company 2600 Buhl Building Detroit, Mich. 48226 Tel: (313) 965-2000	WJLB- WMZK 98 FM	Кожного понеділка год. 12.00 - 1.00 по полудні
ТУДЖҐА, Каліфорнія "Пісня України" Керівник - Марійка і Святополк Шумські 10852 Mountair Avenue Tujunga, Ca. 91042 Tel. (213) 352-2283 or (213) 781-6991	KTYM AM - 1460	Кожної неділі год. 4.00 - 4.30 по полудні

Річні збори 204-го Відділу УНС ім. о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку

Згідно зі статутом УНС 21 березня 1976 р. у приміщенні ОУА „Самопоміч" у Ню Йорку відбулися звичайні річні збори 204-го Відділу УНС ім. о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку. Збори відкрив предсідник Відділу д-р Ол. Соколишин, привітавши присутніх, зокрема представника Головного Уряду УНС адв. д-ра Івана Флиса, почесного голову Комітету Окружних Відділів УНС метрополітальної Округи Ню Йорку та голову Комітету для відзначення 200-річчя Америки та 100-річчя поселення українців у ЗСА. Після подання порядку нарад, який прийнято без змін, обрано Президію зборів: адв. д-р Іван Флис, почесний предсідник; д-р Ол. Соколишин, предсідник для переведення річних зборів, та радник д-р Василь Полідвор, секретар річних зборів. Після вшанування пам'яти померлих 10 членів Відділу, відчитано й прийнято протокол минулорічних загальних зборів.

Звітування розпочав д-р Ол. Соколишин, який коротко представив працю відділу: його участь у праці Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку, Відділу УККА, Комітету Відділів УНС метрополітальної Округи Ню Йорку; відбуття ряду засідань президії та управи Відділу, репрезентація Відділу на імпрезах й ювілеях інших відділів УНС, участь в збірках на різні цілі, включно із збіркою на українських інвалідів. Відділ дбав про приєднання нових членів й відзначив 50-річчя свого існування ювілейним святкуванням 26-го жовтня м.р. в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку.

На ювілеї вшановано піонерів Відділу, яким вручено Почесні Грамоти, про що звітувала в свій час „Свобода". З нагоди тих святкувань видано Ювілейний Листок з програмою, привітами, історією Відділу пера фінансового секретаря Відділу д-ра Василя Палідвора. В Ювілейному Листку подана також коротка історія патрона Відділу о. Агапія Гончаренка в 110-річчя його прибуття до Америки, якого якраз тоді відзначалося в Ню Йорку, з рідкісними ілюстраціями й репродукціями (автор Ол. Соколишин). На імпрезі Округи Відділів УНС метрополії Ню Йорку 6-го грудня м.р. відзначено ряд членів 204 Відділу за працю для добра Союзу Почесними Грамотами.

Касир адв. Тарас Керницький подав, що Відділ мав 502.10 дол. приходів, а видатків — 1,455.89 дол.; недобір виносить 958.79 дол.

Вичерпний звіт з діяльности Відділу склав фінансовий секретар, душа Відділу, заслужений, многократно відзначений і нагороджений союзовець, д-р Василь Палідвор. Він ствердив, що його праця переходила серед трудних умов, до яких можна віднести велику кількість союзових відділів навколо „Самопомочі", де розташований Відділ, бо тут кожний чигає на того члена; потім вімковий стан у місті, небезпека ходити за членами, коли стемніє, тощо.

Також економічна ситуація країни утруднювала справу приєднання нових членів. Коли в 1970 р. Відділ мав 726 членів, то в 1971 р. було лише 693, в 1973 — 686, 1974 — 665, а в 1975 р. лише 643 члени. Відділ придбав за звітний час 37-ох членів, з того д-р Василь Палідвор приєднав 32 члени, Софія Карплюк 4 та д-р Ол. Соколишин одного. Однак померлі члени, члени з виплаченими грамотами; члени, вибулі з перехідними листками до інших відділів, та ті, що передчасно вибрали готівку, довели до того, що членство у Відділі маліє. Потішає нас факт, що новоприєднані члени є забезпечені на високі суми: 5, 3, 2 й 1 тисячу, а лише 5 – на суму 500 дол. Він ствердив, що наша молодь дуже мало цікавиться УНСоюзом, й що оплати до Відділу напливають дуже поволі та з опізненням, після частих кількакратних пригадок. Такий стан слід поправити, кожний член є зобов'язаний платити вкладки вчасно.

Не зважаючи на те, все ж таки від Відділу до каси Головного Уряду УНС за звітний час, тобто за рік 1975, вислано 30,551.85 дол. Д-р Палідвор теж згадав про ювілейні святкування Відділу для відзначення 50-річчя свого існування, пояснив фінансову сторінку тієї імпрези, на якій крім відзначених піонерів були урядники Головного Уряду УНС: головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, віце-президент адв. д-р Іван Флис та обласний організатор Василь Оріховський. В імпрезі взяли участь голова Округи Відділів УНС нюйоркської метрополії Мик. Хоманчук та ряд представників сусідніх округ, представники різних відділів й членство.

Софія Карплюк, англомовний секретар Відділу, завжди радо допомагала управі, заступала управу на зборах Комітету Відділів УНС м. Ню Йорку і виступала на ювілейних святкуваннях Відділу з англомовним словом.

За Контрольну Комісію звітував інж. Михайло Шпонтак, стверджуючи, що праця Відділу переводилась добре, що секретар докладав багато зусилля для добра справи, тому Відділ має майно — 3,018.87 дол. В імені Контрольної Комісії він поставив внесок на уділення абсолюторії.

Відпоручник Головного Уряду УНС, віце-президент адв. д-р Іван Флис подякував за запрошення взяти участь у загальних зборах Відділу та передав привіт від Головного Уряду УНС. Він поінформував, що УНС, та наша „Заморська Твердиня", має 40 мільйонів дол. майна та 88 тис. членів. Заявив, що 204 Відділ УНС є одним з найактивніших Відділів, бо спільно з іншими в минулому році допоміг приєднати разом 3111 членів, яких забезпечено на вищі суми. Він також поінформував, що справа нової будівлі є в доброму стані, вже винайнято майже всі поверхи, за винятком 1½ поверху, і це є запорукою, що УНС стане фінансово сильним й могтиме допомагати нашій громаді. На його думку, основною річчю в УНСоюзі не є гроші, бо гроші й золото не багато допоможуть, коли немає членства; основна річ — це членство. УНС також сильний тим, що включається в громадську працю нашої спільноти. Закликом приєднувати більше членів й включатися активніше всім у громадську роботу він закінчив свій виступ. Після того розпочато дискусію над звітами, в якій брали участь адв. Тарас Керницький, мґр Орест Петляр, інж. Михайло Шпонтак, Яр. Косоновський й інші.

Після уділення абсолюторії уступаючій управі, присутні обрали нову управу в такому складі: д-р Ол. Соколишин — предсідник, інж. Любомир Зелик — заступник предсідника, д-р Василь Палідвор — фінансовий секретар, Софія Карплюк — заступник секретаря, мґр. Орест Питляр — касир і Ярослав Косоновський — чл. управи. До Контрольної Комісії на голову обрано д-ра Івана Козака, на заступника — інж. Мих. Шпонтака та на членів Оксану Марко й адв. Т. Керницького.

Після вибору переобраний голова д-р Ол. Соколишин подякував за поновний його вибір й після ухвалення вкладок до Відділу УККА, Комітету Окружних Відділів УНС, збірки на українських інвалідів й інших, поставив під голосування внесок прохати Головний Уряд УНС відбути наступну Конвенцію УНС у Ню Йорку, згідно з постановою річних зборів Комітету Окружних Союзових Відділів нюйоркської Округи. Також ухвалили просити Головний Уряд наділити Почесною Грамотою 204 Відділ УНС з нагоди його 50-річчя. Після вичерпання порядку нарад голова подякував всім за участь й попросив всіх присутніх членів і гостей на перекуску. В дружній атмосфері Союзовці перевели час, обмінюючись думками про працю УНСоюзу.

Д-р Ол. Соколишин

Річні збори 32-го Відділу ім. Олега Ольжича у Філядельфії

В Українському Горожанському Клюбі при Френклін вул. відбулись тут в неділю, 15-го лютого 1976 р. Загальні Збори 32-го Відділу УНС. Збори відкрив голова Відділу В. Лебідь, відчитав порядок дня, який було прийнято без змін, закликав, одnoхвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять бл. п. Тереси Хомин, що відійшла у вічність в минулому році. Покійна була активною членкою нашого Відділу. На пропозицію Якова Пацовського, зборами проводили голова Вячеслав Лебідь і секретар Михайло Хомин.

Під час звіту голови Відділу В. Лебідя, головство зборів перебрав М. Хомин. В. Лебідь обширно звітував з діяльности Відділу, та закликав членів, щоб допомогли в організуванні нових членів до УНСоюзу, а тим самим скріпили наш Відділ.

М. Хомин — секретар Відділу звітував про стан членства, заявив, що в останньому році наш Відділ не пописався в організуванні нових членів, бо він мав родинні клопоти. В останньому році зорганізованно тільки 11 членів, себто він сам 9, а В. Лебідь 2.

Наш Відділ є активним в громадському житті, із відділової каси вплатив 25 долярів на СКВУ, 15 дол. до УККА і 100 дол. на пам'ятник Олегу Ольжичу, патронові нашого Відділу, який будується на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

Звіт касира Івана Хитрука також члени прийняли оплесками. За Контрольну комісію звітував М. Лапчук, що дав внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, що збори прийняли оплесками. В дискусії забирали слово Я. Пацовський, В. Дикан, М. Василенко, І. Хитрук, С. Максимюк і М. Шотурма. М. Хомин давав вияснення із праці в Відділі та закликав членів до посиленої акції в організуванні нових членів до УНСоюзу, і згадав, що наш Відділ має зорганізувати 25 членів в 1976 році і висловив надію, що цю квоту перевищимо. Також закликав членів складати пожертви на будову пам'ятника патронові нашого Відділу Олегу Ольжичу, посвячення якого відбудеться в липні цього року на Оселі в Лігайтоні Па. Члени відгукнулися дуже позитивно і жертвенно, та просили, щоб такий заклик опублікувати в газеті „Свобода", до всіх членів нашого Відділу. Слідуючою точкою були вибори нової управи. На внесок Я. Пацовського щоби на заступника секретаря вибрати на його місце Кляру Хомин, Збори прийняли. Тому, що в цьому році сподіваємося більше праці у Відділі запропоновано Я. Пацовського вибрати господарем Відділу. Всі погодилися і через аклямацію переобрано цю саму управу з вище згаданою зміною.

Після виборів запрошено членів до перекуски, яку приготовили наші членкині: Ніна Лебідь, Кляра Хомин та інші. Тут ще довго відбувалася гутірка в справі УНС, нашого Відділу та пам'ятника Олегові Ольжичеві в Лігайтоні. Члени зобов'язалися допомагати секретареві в організуванні членів до УНС, а також подавали кандидатів, яких можна вписати в члени.

М. Хомин
секретар зборів

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

побажанням Митрополита Германюка, щоб українці мали те щастя бачити колись цього великого борця Христового побіч святих подвижників нашої Церкви на престолах Христової Церкви...

ТЕРЕМ[1]. Проблеми української культури. Неперіодичний ілюстрований журнал, 1975, ч. 5, ст. 70. Видає Інститут Української Культури. Головний редактор Юрій Тис - Крохмалюк, асистент Ліда Тарнавська.

Це вже п'яте число цього дуже цікавого журналу, присвячене відомому нашому мистцеві не тільки в українському світі, Якову Гніздовському. Журнал появляється в Детройті, Мічиґен, 13 588 Sunset вул., 48212 і коштує це п'яте число $7.50. Та хто купив би числа 2, 3, 4 і 5 — то за все заплатив би тільки 15 долярів. Попереднє четверте число було присвячене Б. Нижанківському - Бабаєві, стаття якого вміщена і в цьому числі.

Головний редактор пише про Я. Гніздовського, що він „своєю високою творчою ініціятивою, мистецькою своєрідністю і подивугідним трудом досягнув рідкісного у нас успіху: визнання своєї творчости усім культурним світом".

Сам мистець у двох статтях говорить про свою творчість, і його думки вможливлюють зрозуміти його твори, між якими немає т. зв. „абстрактів".

Про творчість цього направду оригінального мистця пишуть: Василь Барка у статті „Поетика деворитів; М. Антонович - Рудницька „Майстер неповторної повторности"; Володимир Попович про книжкову графіку Гніздовського. Богдан Стебельський називає Гніздовського „малярем своєї доби".

Є. Андрієвич підкреслює оригінальність Я. Гніздовського в ділянці намогильникових пам'ятників, а Юрій Тис в інтерв'ю з мистцем вияснює його погляди на мистецтво.

В цьому числі „Терему" подані книжкові видання, які оформив Гніздовський (всіх коло 100); список нагород (всіх 6); публічні збірки його творів (16); досі Гніздовський мав 29 самостійних виставок і 23 групові виставки.

Б. Нижанківський пише в кінці цього 5-го числа „Терему", що „на щастя є в нас люди, які розуміють значення літератури і мистецтва... купують картини і книжки та фінансують видання. На них стоїть наша культура". Він кінчає свою статтю словами: „Сонце сходить н етому, що півні піють!" Подумайте, хто це півні, а хто сонце...

Книжка про мистця Я. Гніздовського без ілюстрацій була б тільки четвертиною правди про його творчість. Це знав редактор, і в цьому числі „Терему маємо 70 ілюстрацій, між якими є і відомий читачам „Свободи" індик зі „Союзівки".

Всі ілюстрації добре вийшли на дуже доброму папері, хоч не можу затаїти, що автопортрет мистця на обкладинці не знайшов захоплення між гарнішою половиною людського роду.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Доповідь ред. О. Зінкевича в Л.-М. Клюбі в Філядельфії

Відомий колись зі своєї діяльности Літературно-Мистецький Клюб у Філядельфії по дворічний мовчанці відбув Загальні збори, вибрав нову Управу і знову приступив до праці, влаштовуючи доповіді та імпрези. Перший виступ відбувся 18 жовтня м.р. в приміщенні УСО „Тризуб", де запрошений з Балтимору редактор Інформаційної Служби „Смолоскип" та Українського Видавництва „Смолоскип" ім. В. Симоненка — Осип Зінкевич виголосив доповідь на актуальну сьогодні тему: „Від Самвидаву до підпілля в Україні", ця тема притягнула поважне число слухачів.

Доповідача привітав новообраний голова Літературно-Мистецького Клюбу д-р Петро Клюк, який поінформував присутніх про ред. О. Зінкевича, вказавши на його широку культурно-політичну діяльність поза кордонами поневоленої Москвою України. По професії інж. хемік, а від 1949 року редактор молодечого журналу „Смолоскип", який на початку служив як додаток до „Українського Слова" в Парижі, Франція, опісля як самостійний журнал, який головно поміщував матеріяли про літературну діяльність молодих поетів і письменників на підсовєтській Україні, чим зацікавив українську молодь на еміґрації, яка почала вивчати проблематику України. Коли в 60-их роках Москва зробила наступ на українських культурних діячів, арештуючи їх та вивозячи до концтаборів, Осип Зінкевич між першими через інф. службу „Смолоскип" звернув увагу на злочини Москви, повідомляючи про це українців на еміґрації та увесь вільний світ, а коли на Україні почали появлятися самвидавні матеріяли та документи про судові процеси українських дисидентів, які продісталися на Захід, О. Зінкевич заходами В-ва „Смолоскип" перевидав їх окремими книжками для широкого українського загалу у вільному світі. Сюди належить перевидання підпільного (самвидавного журналу із України) „Українського Вісника" у 8 випусках. Дальші видання „Широке море України", передрук самвидавних документів і літературних творів з України Є. Сверстюка, В. Чорновола, І. Дзюби, Л. Костенко, М. Брайчевського, В. Мороза й інших, а також появився відомий збірник „Бумеранг", в якому опубліковану всі самвидавні твори Валентина Мороза і матеріяли, які відносяться до його справи, а найновіші видання (1975) В-ва „Смолоскип" це збірка повістей одного з найталановитіших сучасних українських письменників — Олеся Бердника „Золоті ворота", поширені в українському самвидаві в Україні, а опісля вони дісталися за кордон. Заборонено в Україні першу збірку поезій Ігоря Калинця „Вогонь купала", яку зразу після появи друком в Києві знято з обігу. Окрему увагу звернула у червні цього року поява „Українського Вісника", після дворічної перерви в Україні, як Документи Х. Випуск VII-VIII, 1975, В-ва „Смолоскип".

Видавництво „Смолоскип" видає свої видання теж англійською мовою, інформуючи про сучасну Україну англомовних читачів.

Після вступного слова ред. Осип Зінкевич приступив до своєї доповіді про Самвидав і підпілля в Україні, вказуючи на початки руху спротиву в Україні. Була це реакція на перші арешти, які створили опозицію тих українських комуністів, які не виступали проти уряду, але поступали тільки на основі ґарант. конституції для України. Стали вони в обороні права української мови в Україні та виступили проти русифікації українського народу, одначе червона Москва спочатку скрито, а потім явно стала продовжувати царську політику нищення України і під плащиком інтернаціонального комунізму. Одначе національне почуття українського народу. і відчуття окремішности спротивилися такій політиці комуно-московського режиму. За цим спротивом стояла 1000-літне українське християнство — Церква, релігія з традиційним українським обрядом. Багато вплинули протисовєтські рухи і підйом спротиву за свободу в сателітній Польщі, Східній Німеччині, Румунії, Мадярщині, опісля Дубчекова „празька весна", в ЧССР, які широким відгомоном рознеслись по Україні. Родився український Самвидав, появився самвидавний „Український Вісник", почувся голос Миколи Вігранівського: „Ми знову є!", голос Валентина Мороза і десятків, сотень інших українських дисидентів. Москва відчула загрозу комуномосковському режимові і вперше для певности зарядила чистку в самому КҐБ, одначе самвидавний „Український Вісник" став проявом, якого Москва не могла побороти, а навпаки цей самвидав пішов ще глибше і створив підпілля і вже не тільки словом, але й ділом став до опозиції комуно-московському режимові. Створилося підпілля двох напрямків в дусі українського націоналізму і в дусі українського націонал-комунізму. Обидва напрямки вважають збройний виступ за конечний. Підпілля діє малими групами, які непов'язані між собою. Панують різні погляди: одні твердять, що капіталізм, інші, — що капіталізм довго триватиме. Визволення України може прийти революцією, або визволення України може прийти мирно, через повне ослаблення партії.

Після доповіді поставлено запити, на які вичерпно відповів доповідач, а теж по дискусії він мав заключне слово.

Українське Видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка, Українська Інформативна Служба „Смолоскип" і „Смолоскип", як Організація на Оборону Людських Прав в Україні діють завдяки пожертвам української громади в Західньому світі на цілі „Смолоскипу". Діяльність „Смолоскипу" в напрямі перевидання матеріялів українського самвидаву в українській й англійській мовах, інформування про арешти й суди в Україні — не маючи ніякої підтримки від чужих чи українських організацій — є можлива і успішна тільки з підтримкою національно свідомої української людини за кордонами України.

Успіх цього першого виступу філядельфійського Літературно-Мистецького Клюбу треба завдячувати новій Управі, а зокрема голові д-рові П. Клюкові та активній секретарці Марії Варварів.

Микола Вайда

ВИБОРИ І ПОЛІТИКА ДЕТАНТУ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

у тому „детантському подружжі": все треба слідкувати за рухами партнера, не маючи ніколи певности щодо його інтенцій. Детант — це неприємна ситуація. Це політика, з якої не вивеліміновано недовір'я, а як і в подружжі, коли нема взаємного довір'я, то що таке відношення варте?

У міжнародних стосунках, де довір'я між суперечними ідеологіями виключене, таке відношення краще між самогубство через війну. Тому, що це відношення не сперте на довір'ї, його важко виправдати морально власному суспільству. Народ буде завжди мати недовір'я до політики, не спертій на довір'і. Не думайте, що і Брежнєв не має своїх „яструбів", що є в опозиції до його політики „разрядки". Лиш Брежнєву легше удасться розправитися з тими, що критикують його за близьке братання з Заходом, тим паче, що кляті капіталісти не так легко погоджуються на передумови „разрядки". Не маючи на лютневому конґресі КПСС змоги похвалитися корисним вислідом переговорів у справі обмеження термо - нуклеарних зброєнь у SALT II, він міг хоч почванитися перемогою у Анґолі.

Важче приходиться „продати" ідею детанту лідерам Заходу, бо тут усе є опозиція, якій детант аж проситься використати як засіб, щоб дискредитувати політичного противника.

В Німеччині на протидетантському конику їде опозиційна Християнсько - Демократична Юнія, яка від 1970 року громить соціялістично - ліберальну коаліцію, колись під канцлером Віллі Брандтом, нині під Гельмутом Шмідтом, за її м'якість і за далекойдучі уступки східньому сусідові. Лідер опозиції Гельмут Коль (Kohl) має надію виграти 3-го жовтня ц. р. парляментарні вибори і стати канцлером НФР, граючи на німецькому патріотизмі і протисовєтських емоціях. Вигравши вибори, він певно не змінить йоти в дотеперішній зовнішній політиці, бо Німеччина з уваги на своє геополітичне положення і непевність піддержки з боку ЗСА на випадок конфлікту зі Сходом не має іншого виходу, як детант, але чи у передвиборчій кампанії треба бути аж так чесним?

Коли в Німеччині недовір'я до політики детанту є таким приманливим коником передвиборчої кампанії, то що допера говорити про ЗСА? Тут, як відомо, всякий засіб годиться, щоб побити противника. Тож не диво, що і для консерватиста як Ріґен, і ліберала, до яких треба зарахувати Джексона, детант і затримка у зброєнні Америки, стали тими індіянськими затруєними стрілами, якими обкидають Кіссінджера, а через нього Форда. Форд під тиском вирікся вислову „детант", але чи таку передвиборчу заяву можна брати серйозно? Чи і Ріґен і Джексон, коли б вийшли президентом, усе ж таки не мусіли б ступати слідами, витичиними для американської (і ґльобальної) політики Кіссінджером?

Політика детанту — то політика стриму. Ні Форд, ні Брежнєв не йдуть на детант, тому що їм це по душі, а тому, що в нинішній міжнародній констеляції нема другого виходу, з чого собі ті, що відповідають за політику, а не її тільки критикують, здають чітко справу. Перейдуть німецькі й американські вибори цієї осени, в дальших переговорах, що не перервані, прийде до узгіднення деталів владивостоцького порозуміння між Фордом і Брежнєвим, SALT II буде підписаний, Брежнєва будуть вітати у Вашінґтоні, і все на поверхні буде гаразд, як у тому „детантському" подружжі... доки не вискочить десь знову якась Анґоля. Тоді прийдуть знову взаємні рекримінації, погрози, все ж до напруження, до крайности, де грозила б нуклеарна конфронтація, не дійде Треба тямити, що ні Совєтам, ні Америці, нема потреби спішитись із підписанням договору про розброєння, SALT II. Існуючий договір SALT I дійсний до 1977 року, отже, ще є час поторгуватись про умовини, чому у міжнародно - правних відносинах не можна дивуватись.

Але повертаючи до „каменя предткновення" духа детанту між СССР і ЗСА — тут можна висунути пропозицію, що Анґоля була радше корисним інтермеццом для американської політики. Дехто тут зачав занадто захоплюватись детантом і снувати міражі майбутньої співпраці з Кремлем головно в економічній ділянці. Таке утотожнювання політики детанту з добросусідськими відношеннями могло нанести і Америці і цілому світові величезні шкоди. Анґоля поставила детант у правильну перспективу, а що так є, то найкращим доказом треба вважати факт, що той Конґрес, що відмовив Президентові кредитів на Анґолю, не квестіонує його величезного військового бюджету на наступний фіскальний рік — на перегони у зброєнні.

Але є межі доки можна переганятися. Коли наготуєш забагато і закоштовної зброї, мусиш її остаточно вжити. Таке накопичення зброї започаткувало II-гу світову війну, коли Гітлер нагромадив забагато зброї. Щоб до того не допустити, одинокий вихід припинити перегони. Нагромадженої дотепер зброї досить, щоб не раз, а десять разів знищити земний ґльоб.

Можна отже викреслити перед виборами слово, але годі викреслити дійсність. Дійсність примушує і ЗСА і СССР продовжувати детант.

Німецький журнал...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

„Штерн" рекомендує кожному запізнатись ближче з Америкою, бо він не бачить на світі „більш толерантної спільноти", де кожна людина є вільною і сама собою. Він вкінці запитує: „А хіба Америка не є матірю народження нових ідей, руху оборони жінок, оборони людських прав, революційного руху студентів, як також країною, яка забезпечує росіян перед стяганням паса, бо її пшениця рятує їх і інші країни від голоду. Але цього ніхто не хоче чути", — каже Лідтке.

„Штерн" вважає, що після відкриття масакри в Ма Лай у В'єтнамі і Вотерґейту „гордість Америки як мілітарної і економічної сили дещо притупилась і вона шукає тепер виходу, особливо у році президентських виборів". Але „справжня Америка повернеться у відродженому виді, — реасумує „Штерн". Питання стоїть тепер не чи, але коли ЗСА повернуться до своєї могутности і сили".

Студії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені

Ректорат Українського Вільного Університету в Мюнхені в порозумінні з Делеґатурою УВУ в ЗСА звертається до студентських організацій а також дирекцій Шкіл Українознавства в Америці заохочувати студентів та абсольвентів середніх шкіл студіювати українознавчі дисципліни в нашій найстаршій високій школі в вільному світі, що вже понад 50 років високо несе прапор вільної науки. Викладачі, що живуть в Европі і ті, що приїжджають до Мюнхену з-за Океану, впроваджують студентів у студії правдивої, вільної від чужих, накинутих та однобічних наукових вартостей, спертих на правдивих джерелах і не фальшованих передпосилках. Це дає студентам змогу поглиблювати свої знання і озброюватися науковою наснагою для ширення правди головно серед чужинців і обороняти нашу культуру перед неправдивими твердженнями деяких неприхильних чужинців. Студенти можуть також включатися в т.зв. Мюнхенський проєкт Мішіґенського Університету, в якому беруть участь і неукраїнці, а виклади відбуваються також англійською мовою.

В. Л.

Замість квітів на свіжу могилу

д-ра прав Романа Петріни

переслали 20.00 долярів на Ювілейне Пластове видання Загону „Червона Калина"

Марія і Омелян ДУБИ

---

†

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в неділю, 11-го квітня 1976 р. упокоївся в Бозі, ненадійно, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, СИН і БРАТ

бл. п.

ТЕОДОР ШМАГАЙ

проживши 53 р., член СУМА та Українського Народного Союзу — Відд. 8-ий в Йонкерсі, Н. Й.

ПАНАХИДА у вівторок, 13-го квітня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Duchynsky-Cherko, 111 Yonkers Avenue, Yonkers, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 14-го квітня 1976 р. о год. 9-ій ранку, з того ж похоронного заведення, о год. 9:30 до церкви св. Михаїла при Chestnut вул, а опісля на Mt. Hope Cemetery, Hastings, N.Y.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ з дому БАКА
сини — ПЕТРО і ТЕОДОР
мати — ПАРАСКА
сестра — АННА КОРІНЬ з чоловіком ТЕОДОРОМ
та ближча і дальша Родина

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Івана Кучми

з РОЧЕСТЕРУ, Н. Й.

на нову церкву св. Юра в Ню Йорку, зложили:

Ярослава і Михайло БІЛИК	$20.00
Осип ВОЗНИЙ	20.00
Степан САВЧУК	10.00
Борис ГАЛАН	10.00
Р. ЛОЙКО	10.00

---

†

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 5-го березня 1976 р. в Австралії упокоїлась в Бозі, по короткій недузі, наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА і СЕСТРА

бл. п.

ГАЛЯ з КИСІЛЕВСЬКИХ

ШИЛКЕВИЧ

ПОХОРОН відбувся 9-го березня 1976 року в Сиднею, Австралія.

В глибокому смутку:
чоловік — ЮРІЙ
дочка — МАРТА
сестра — НАТАЛКА
та ближча і дальша Родина в Америці і Канаді

---

†

Ділимося сумною вісткою, що 19 березня 1976 р. відійшов у Вічність на 80-му році життя

сл. п.

ІВАН ГАЙДУКЕВИЧ

нар. 27-го листопада 1896 р. в с. Литвинів, повіт Підгайці, Україна.

ПОХОРОН відбувся дня 22-го березня 1976 року з церкви св. Володимира у Флінт, Міч., на кладовище New Calvary Cemetery, Flint, Mich.

•

Родина складає щиру подяку Приятелям та Знайомим за їх участь і співчуття.

•

Вдова Татіяна Гайдукевич складає 30.00 дол. на пресовий фонд „Свободи".

Родина ГАЙДУКЕВИЧ

---

†

В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої СЕСТРИ і БРАТОВОЇ

бл. п.

ОКСАНИ ПРИПЛЕСЬ

з БАХТАЛОВСЬКИХ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в понеділок, 19-го квітня 1976 р., год. 8:30

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Просимо згадати в цей день Покійну в своїх молитвах.

Сестра — ДАРІЯ ДУДРА з мужем МИХАЙЛОМ

Братові — ІРЕНА ГОШОВСЬКА і НАДЯ

Трой пошанував пам'ять М. Понеділка

Трой, Н. И. — Гурток Любителів Мистецтва, що під проводом свого енергійного голови, інж. Михайла Гереця, влаштував низку мистецьких імпрез на високому рівні, гідно вшанував пам'ять св. п. Миколи Понеділка. Місцевий парох УПЦ о. І. Куліш, у неділю 21-го березня, відправив панахиду за спокій душі спочилого Миколи Понеділка та згадав його теплими словами. По полудні в залі Українського Народного Дому відбувся літературний вечір на пошану Покійного. Відкрив його ред. І. Дурбак згадкою, що М. Понеділок виступав 4 рази у Трой, завжди з великим успіхом. Його незвичайну популярність можна порівняти хіба з популярністю О. Вишні в Україні. Великий письменницький і акторський таланти сплелися разом в унікальний магії живого слова, бо Покійний не тільки по-мистецьки виголошував свої твори, але, глибоко переживаючи долю й недолю своїх героїв, відігравав їх на сцені, чим зворушував до сліз або розвеселював, наперемінну ,своїх слухачів. Він не змарнував своїх талантів, але щедро й радо розсівав багатство своєї чутливої душі серед тисячів своїх вдячних слухачів. Впродовж 25 років він об'їхав майже всі наші осередки в Північній Америці, виконуючи свою почесну місію, що немов магнетом тягнула його ширити соборництво, братолюбіє, любов до української мови й пісні, до української людини й землі. Здавалося, що він був найвеселішою людиною, але він постійно сумував, тужив за своєю матір'ю, за рідною землею, не прийнявши американського громадянства. Коротко перед смертю довідався про смерть матері і він відійшов до неї, зломаний передчасно невмолимою недугою.

Таня Дурбак прочитала зворушливий фейлетон Ікера „Не будіть мене", а Леся Боднар прочитала елегійний вірш І. Смолія „Стелиться стежка до зорепаду", присвячені М. Понеділкові. Потім приявні почули голос М. Понеділка з магнетної стрічки — зворушливий епізод з бандуристом на ярмарку в голодному році, вимок з „Рятуйте мою душу". Український окружний жіночий хор, під керівництвом мгр Анни Базар, проспівав: „Чуєш, брате мій", „Рідна мати моя", „Ой, вербиченько", у другій частині: „Тихо над річкою", „Тебе нема" і „Ясени" при форт. супроводі Галі Мацюк. Після перерви Таня Дурбак прочитала вимок з повісти І. Смолія „У зеленому Підгір'ї". І. Керницький прочитав фейлетон „Німачисько", І. Смолій вірш „Еміґрантська дума". Вкінці Ікер прочитав спомин „Останнє танго на Союзівці". Голова ГЛМ, інж. М. Ґерець, подякував о. І. Кулішеві за відправлення панахиди за сл. п. М. Понеділка, обом гостям - письменникам, усім виконавцям програми і приявним.

Непогода та інші імпрези, що відбувалися того дня в сусідніх містах, перешкодили прибути багатьом ентузіястам творчости М. Понеділка. Такі літературні вечори на пошану М. Понеділка повинні відбутися в усіх наших осередках, де виступав цей неперевершений мистець живого слова й письменник, найбільш популярний і улюблений серед наших сучасних письменників у вільному світі. Варт згадати, що українці в Австралії запрошували не раз М. Понеділка відвідати Австралію, одначе тому, що він не мав американського громадянства, були пашпортові труднощі. Треба сподіватися, що друзі Покійного видадуть платівки з монологами М. Понеділка, щоб він міг далі продовжувати свою велику місію.

І. Савиє

Український Комітет...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

присвяченої різним етнічним групам; програма включала показ готування українських національних страв, за що відповідали з рамени ОЖ ОЧСУ Степанія Шуль, Бронислава Мельничук і Ярослава Карпишин, виступ танцювальної групи СУМА „Одеса" під кер. Петра Лупуленку, а Л. Рубзамен демонструвала малювання українських писанок.

Виставка українського народного мистецтва в Мерчант банку (в грудні 1975), влаштована місцевим відділом ОЖ ОЧСУ.

Забава з танцями влаштована Українським Ювілейним Комітетом (7 лютого 1976), з якої чистий прибуток призначено на витрати, зв'язані з діяльністю Українського Ювілейного Комітету.

Влаштоване відділом УККА Свято Самостійности і Соборности (25 січня 1976), на якому головним промовцем був д-р Святослав Клюфас, голова відділу УККА.

Конференція „Шукання за Свободою: Східньо-европейські народи в 1976 році", яка відбудеться в суботу, 24 квітня 1976 р. в Ле Мойн Коледжі в Сиракюзах при участю професорів Гарвардського, Колюмбійського, Нюйоркського, Сиракюзького, Ле Мойн та інших університетів. Доповідачі авторитетно говоритимуть про теперішній стан різних ділянок науки в під цю пору поневолених Москвою країнах Східньої Европи.

Організатором і керівником Конференції, наукові доповіді якої появляться друком, є проф. д-р Микола Богатюк, голова Українського Ювілейного Комітету; вступне слово матиме віцепрезидент і декан Ле Мойн Коледжу о. д-р Джон Динін, головну промову під час полуденку скаже президент Ле Мойн Коледжу о. д-р Вільям О'Голеран, а модератором кінцевого панелю буде проф. д-р Антоній Бускарен.

Спонзором цієї Конференції є Комітет 200-річчя Ле Мойн Коледжу, Український Комітет 200-річчя і 100-річчя в Сиракюзах та Комітет Поневолених Націй. Конференція відкрита для ширшого громадянства.

Почнимаючи доповіддю ред. Я. Гайваса (21 лютого, 1976), організаційного референта Українського Крайового Комітету 200-річчя і 100-річчя, започатковано серію доповідей на різні теми, з якими виступлять запрошені доповідачі.

„Український Фестиваль" (1-2 травня 1976) відбудеться в новому „Сивик Сентер" міста Сиракюзи. Українські Дні включатимуть концерт і дводенну виставку українського образотворчого та народного мистецтва.

Також плянується участь в імпрезах „Українського Тижня" у Вашингтоні в червні ц.р., коли голова Комітету 200-річчя і 100-річчя професор д-р Микола Ю. Богатюк виступить з доповіддю на Науковій Конференції, присвяченій українському поселенні в ЗСА.

Відбулися Річні загальні збори УСО „Тризуб" — Філядельфія

Загальні Збори Українського Спортового Осередку „ТРИЗУБ" у Філядельфії відбулися в неділю, 7-го березня ц. р.

Точно о год. 4-ій по полудні Збори відкрив довголітній голова Товариства, Степан Бриндзей. Ствердивши правильність скликання Зборів, попросив Романа Савчака провести молитву.

З черги вставанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів Товариства.

Запропонований головою порядок загальних Зборів прийнято з додатком одної точки — справа купна відповідної спортової площі.

Дальше ведення Зборів передав голова вибраній Президії у складі: голова — Степан Мазурик, заступник голови — Роман Савчак, секретар — мгр Ярослав Субтельний.

Запропоновану Номінаційну комісію Збори затвердили. По відчитанні протоколу з попередніх Зборів, який прийнято без змін, приступлено до звітів уступаючої Управи.

Перший звітував голова Товариства Степан Бриндзей. Рік 1975 був для Товариства ювілейним роком. Цей рік, помимувши часи тріюмфальних успіхів нашої команди копаного м'яча на спортовому відтинку, це найкращий наш рік не лише під оглядом матеріяльним, але і спортово - моральним. Колишні наші успіхи на спортовому відтинку, заступили тепер коло 100 молодих змагунів та змагунок, які під цю пору є гордістю нашого Товариства. Дальше голова Товариства доказував фактами, що дійсно ювілейний рік під кожним оглядом дав несподівані успіхи. Звітодавець згадав вкінці і те, що великим успіхом було, що на терені бенкетової залі появився в часі Ювілейного Бенкету 11-го жовтня м. р. посадник міста Філядельфії Френк Різо та передав таблицю з висловами признання для Товариства за його спортову працю в місті Філядельфії. Ювілейний Рік Українського Спортового Осередку „ТРИЗУБ" був найкращим роком за час його існування, хоч не завжди було можливим погодити те, що диктувало „серце" з тим, що наказував „здоровий глузд". Так закінчив свій звіт голова.

Дальше звітували заступник голови, а разом господарський референт П. Чорів та фінансовий референт В. Манько. Фінансовий референт зачитав найважливіші позиції з надрукованого фінансового звіту, який отримав кожний присутній. Деякі доповнення до фінансового звіту додав уступаючий голова, наголошуючи, що Управа в звітовому році старалася провадити ощадну господарку, що і дало поважні успіхи.

З черги точний звіт зі спортової діяльности Товариства подав заступник голови та рівночасно спортовий референт Роман Савчак. Він перейшов всі спортові імпрези, які відбуто в Ювілейному році і які проходили під гаслом 25-літнього Ювілею УСО „ТРИЗУБ". Цими імпрезами була спортова олімпіяда Сходу на оселі СУМА, тенісові змагання на Союзівці, шаховий турнір у Філядельфії та, вкінці, спортовий день у Філядельфії 7 вересня, в якому взяло участь коло 200 молодих змагунів з „Тризуба", „Чорноморської Січі" та Спорт Т-ва в Трентоні. У Філядельфії взяли участь з прапорами молодь з Пласту та СУМА. Це був великий моральний успіх Т-ва, хоч філядельфійська громада не оцінила це як слід. Цим молодим змагунам треба, на думку звітодавця, віддати якнайбільше уваги, бо це будучність товариства.

Звіт Контрольної комісії відчитав мгр М. Субтельний, стверджуючи її правильність, та поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням та подякою.

Звіту Товариського Суду не було, бо й не було про що звітувати.

З черги відбулася коротка дискусія над звітами, в перебігу якої вичерпні вияснення давали відповідні звітодавці.

Внесок Контрольної комісії на уділення абсолюторії уступаючій Управі Збори прийняли оплесками.

Голова Номінаційної комісії М. Капій подав листу членів нової Управи, яку обрано в такому складі: Степан Бриндзей — голова, Петро Чорів — 1-ий заступник, інж. Богдан Сірий — 2-й заступник, Богдан Скульський — секретар, Василь Манько — касир.

Члени Дирекції: Роман Савчак, Роман Пазуняк, Михайло Юрчак, Ярослав Баглай, Михайло Кічуга і Ярослав Козак.

Контрольна комісія: Степан Мазурок, Мирослав Субтельний, Ярослав Кухтин, Марійн Капій і Остап Скульський.

Товариський Суд: д-р Олександер Билик, Іван Данківський і Микола Бойчук.

Відносно набуття відповідного об'єкту під спортову площу вибрано комісію, до якої увійшли: адв. Д. Максимюк, Б. Скульський, Б. Сірий, М. Осташ, Я. Колодій, та Р. Федик.

Дискутовано теж справу дальшого існування Професійної Ланки, а радше фінансування її діяльности, і по досить живій дискусії Збори висловили побажання до нової Управи фінансувати по можності ще якийсь час професійну ланку копаного м'яча.

На цьому предсідник закрив Збори та попросив присутніх на скромну перекуску.

М. С.

Українське Бюро Суспільної Опіки Метрополітального Чікаґо одержало чартер

Чікаґо (Д-р Роман Вереш) — Як читачі „Свободи" знають уже з попередніх дописів, переведено в останньому часі реорганізацію існуючого Бюра Суспільної Опіки, для кращого обслуговування потребуючих українців Чікаґо і околиці.

В склад Бюра, до якого ввійшли досі три організації: Союз Українок Америки, Товариство Українців в Америці „Самопоміч" і Український Золотий Хрест, приступило ще декілька українських організацій, які займаються суспільною опікою.

Вибрано Управу обновленої організації, яка на дальше зватиметься „Українське Бюро Суспільної Опіки Метрополітального Чікаґо". Нову Управу очолила проф. Стефанія Борович.

Опрацьовано і внесено чартер. Дня 18-го лютого чартер був зареєстрований у Іллінойському стейтовім уряді. Після зареєстрування чартеру в уряді повіту Кук, почнеться заходи, щоб дістати привілей неприбуткової організації.

В найближчий час Бюро, між іншим, плянує перевести реєстрацію усіх потребуючих українців Метрополітального Чікаґо (калік, вдовиць з дрібними дітьми, емеритів, інвалідів, хронічно хворих, прикованих до ліжка чи кімнати, хворих у шпиталях, які не мають нікого, хто опікувався б ними, Українців в домах для старших та інших, які потребують чи можуть потребувати опіки; виготовити списки українців, які працюють по шпиталях та домах для старших (лікарі, медсестри, лябораторійні працівники, фармацисти та інші), які могли б допомогти пацієнтові-українцеві порозумітися; Наладнати співпрацю з урядовими чинниками всіх категорій (міста, повіту, стейту) в справі опіки над потребуючими українцями; організація в українській дільниці їдальні для старших громадян, фінансованої публічними чинниками та інше.

Як попереднє Бюро Суспільної Опіки, так і теперішнє в нічому не обмежує праці в ділянці суспільної опіки, яку провадили та провадять поодинокі організації, члени Українського Бюра Суспільної Опіки Метрополітального Чікаґо.

Українці в Ст. Петербурґу на Фльориді активізуються

Хор у Ст. Петербург під диригентурою інж. Б. Бемка

Оце вперше в історії свого існування, невелика українська громада міста Ст. Петербурга на Фльориді, виступила на публічному форумі, щоб представити себе та своє українське ім'я американській публіці. З ініціятиви Мирослава Сеника, українська громада зорганізувала Комітет, щоб в рямцях Організації Етнічних Груп, гідно відзначити 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення в Америці. До комітету увійшли: М. Сеник — голова, інж. Б. Бемко — містоголова, Наталка Бучинська — секретар, мгр В. Мазуркевич — скарбник та пані Т. Зеневич і В. Дробіш — як референти поодиноких відділів.

З ядра церковного хору, заснованого кілька років тому М. Похмурським, постав світський хор під диригентурою інж. Б. Бемка, що разом з танцювальною групою, під проводом М. Сеника, дали ряд успішних концертів — один із них в міському парку, для кілька тисяч глядачів. Під час цього концерту хор, в супроводі міської окрести, відспівав „Ще не вмерла Україна" та „Верховино", що залишило гарне та зворушливе враження так на своїх, як і на чужинців. З хором співпрацює відомий в Нюйоркських кругах піяніст та композитор, проф. А. Омельський.

В днях 20, 21 і 22-го лютого ц. р. відбувся в найбільшій залі — арені Ст. Петербургу, що її управа міста віддала до вжитку етнічних організацій — Міжнародний Базар з участю біля 30 етнічних груп. Базар відвідало понад 30 тисяч осіб. Покликаючись на голоси в американській пресі, це була одна з найбільших успішних імпрез від довгих років. До праці включилися майже всі, включно з гостями „з півночі", пані Танею Осадцою, що не шкодуючи труду, часу і коштів, збагатила нашу мистецьку виставу своїми експонатами — образами та різьбою. Наші молоді науковці д-р Оленка та д-р Богдан Сацюки з університету Гейнсвіл, Фльорида, були авторами та коментаторами фахово влаштованого етнічно - історичного відділу нашої вистави. Пані Арлін Вроблицка та Стефа Задойна з Орлендо, впродовж двох днів, з посвятою, демонстрували писання писанок. Успіх був величезний, українську виставу „облягали" товпи народу, подивляючи наше мистецтво та чудові ляльки в народних строях, що їх приготовила пані Вертипорох. Загальну увагу звертала природної величини лялька - манекін, убрана в народний стрій з великою писанкою в руках, що її — разом з багато іншими експонатами з пансіону ім. І. Франка в Торонті — привезла пані Т. Зеневич, що в її руках спочивало влаштування мистецької вистави.

Необчислиму кількість праці вложили в цю імпрезу пані з „кухонного комітету" під проводом пані Барбари Дробіш, не тільки приготовляючи „гори" вареників, голубців, ковбаси з капустою та солодкого, перед базаром, але і стоячи по 12 годин „при буфеті".

Мистецьку частину виповнили виступи хору „Україна", жіночого секстету, вокального дуету і танцювальної групи — по 15 до 20 хвилин кожного дня. І тут — публіка була захоплена нашими піснями та танцями. Заповідачі наших виступів — пані Мері Старзак та інж. Б. Бемко — поставили американській публіці перед очі факт, що наші танки так подобаються усім, що і наші „сусіди" часто „позичають" собі їх.

Не всилі вичислити усіх цих членів нашої громади, що своєю муравлиною працею причинилися до нашого великого успіху і подяка належиться в першу чергу їм.

Голоси в американській пресі були дуже прихильні і тому нашу працю, наші виступи — треба вважати наскрізь успішними.

Б. Б.

РОЗШУК

Сестра пошукує брата
ЙОСИФА КАРАСЬКЕВИЧА
або **КАРАС**
з дому зі Сокаля, р-н Вуськ. Він мав би бути в Ню Йорку. Хто знав би про нього або він сам, прошу написати до мене на адресу:
Peter Sacharevicz
2424 Mahoning Rd. N.E.
Canton, Ohio 44705

Розшукують з України з села Горохове, Київської области — Шевченко Марія Савовна, мама і сестра Даша та рідня в Америці, Дуся Кучир — дівоче, а по чоловікові Заволокофф — розшукують доньку і сестру —
ДУНЮ ШЕВЧЕНКО
яка в 1944 р. перебувала в Німеччині, м. Магдебургі. Хто знав би про її теперішнє місце перебування, проситься повідомити на адресу:
Dusi Zavolokoff
1537 N. Claremont Avenue
Chicago, Ill. 60622

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 22-го КВІТНЯ 1976 р.

БАЛТИМОР, Мд. Річні загальні збори Т-ва ім. Ів. Франка 337 Відд. о год. 7:30 веч. в домі Самопомочі, 239 S. Broadway. На порядку нарад: відкриття, вибір президії, відчитання протоколу, звіт Управи, дискусія, звіт К. Комісії, уділення абсолюторії, вибір нової Управи на 1976 р., плян праці, закриття зборів. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 7461. Початок протидії

Ох! Хвала Богу, що жрекиня Ля послухала перестороги Джейн... Наш плян міг цілком провалитися, якщо б Ля розлютила Крону..! Тепер, коли вони прямують до підземних схоронищ, то незабаром повинна розпочатися друга фаза нашого пляну...

...Друга фаза таки починається... Рятуйте!! Рятуйте!!!